

Flere kommuner melder sig ud af det fælleskommunale beredskab.

nyheder side 10

Hvordan inkluderer man de mindste flygtningebørn? Rift om ny guide.

nyheder side 9

Bettina Post er tilbage i den kommunale stald. Nu tager hun bladet fra munden.

netværk side 16

kommunen

politik fra rødderne mandag den 18. april 2016 · nr. 10 · 59. årgang

Landsbyer klynger sig til livet

FOTO: BJØRN MARCUS TRAPPAUD / POLFOTO

Fritidstilbud nedlægges, butikker lukker, og de unge flytter – landsby døden er en realitet, der i stigende grad plager landets tyndtbefolkede områder. Men selvom udviklingen er svær at bremse, er der lys i horisonten for de landsbyer og kommuner, der forstår at arbejde sammen.

Læs tema side 3-7

Nordjylland føler sig snydt for 1,5 milliard

De elleve nordjyske kommuner har regnet sig frem til et udligningsminus på 1,5 milliard kroner og vil have regeringen til at levere en reform inden 2018 fremfor de 'økonomiske lapperier, der er lagt op til'.

omfordeling

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Proppen er af flasken, mener de elleve nordjyske borgmestre, der nu samlet appellerer til regering og Folketing for at få en reform af hele udligningssystemet i stedet for at lave 'økonomiske lapperier'.

- Som indenrigsminister må du have en klar interesse i at få be- eller afkræftet, om kommunerne har ulige vilkår for finansiering. Men hvis ikke du undersøger det, finder du jo aldrig ud af det, siger borgmester i Jammerbugt Kommune og formand for KKR Nordjylland, Mogens Gade (V).

Borgmestrene har sendt et notat til Folketingets Social- og Indenrigsudvalg, hvor de har regnet på forskellen mellem det nuværende udligningssystem og det, de kalder et mere retfærdigt udligningssystem.

De vil blandt andet have ændret udlændeudligningen, de socioøkonomiske kriterier og hovedstadsudligningen, hvor de når frem til et samlet tab på 1,5 milliard kroner årlig for de nordjyske kommuner.

- Vi kan dokumentere og bevise, at tandhjulene ikke spiller sammen længere. Vi er kommet skævt udad en tangent i et system, som blev lavet for længe, længe siden, lyder det fra Hjørrings borgmester Arne Boelt (S).

Fredag var social- og indenrigsminister Karen Ellemann på besøg i det nordjyske for at snakke om udligning - kun en uge efter, at regeringen har foreslået at omlægge den sociale særtilskudspulje på 420 millioner kroner, hvorfra København og Aarhus hvert år har fået godt 150.

Dansk Folkeparti har meldt ud, at omprioriteringsbidraget skal bruges til at lave omfordeling. Og frem mod årsskiftet arbejder regeringens finansieringsudvalg på forslag, der skal afbøde den økonomiske skævvridning, beskæftigelsesreformen skaber imellem kommunerne. Det er på den baggrund, at de nordjyske borgmestre håber på lidt mere medvind fra Venstre-regeringen, end de har fået tidligere.

- Vi har ikke brug for flere lappeløsninger. 420 millioner og et omfordelt omprioriteringsbidrag kan lyde tillokkende, men dybest set handler det om, at vi skal have en bundlinje, som kan modsvare det, vi har brug for, siger Mogens Gade (V).

» Læs mere side 8

En svær letbane at bygge

Folketingets Transportudvalg sår i ellefte time alvorlig tvivl om, hvorvidt der skal anlægges en letbane langs Ring 3 i Storkøbenhavn, som det ellers er både aftalt og vedtaget. Tvivlen er opstået oven på en række nye beregninger af letbanens omkostninger, som ifølge Rasmus Jarlov (K) kan løbe op i et minus på 8,3 milliarder kroner. Derfor har transportminister Hans Christian Schmidt (V) efter et lukket samråd tirsdag indkaldt partierne bag letbaneforliget til et møde. Her skal det blandt andet diskuteres, om det er værd at kigge på en hurtigbus-løsning i stedet for; de storkøbenhavnske borgmestre er langt fra tilfredse med forløbet.

Karsten Hønge
@khoenge

DF har rygrad som en nullermand. Og nullermænd blæses den vej, som regeringen puster. Ynkeligt, ikke at stå ved aftaler. #dkpol #news

DF springer fra togbro-aftale

Den tidligere regerings aftale om en togfond er presset på økonomien. En del af finansieringen skal findes i beskatningen af Nordsø-olien, men den er ikke nær så meget værd som antaget. Derfor vil Dansk Folkeparti nu droppe en del af investeringerne i aftalen, blandt andet en togbro over Vejle Fjord til 4,3 milliarder kroner, der ellers skulle sikre, at man kunne komme fra Odense til Aarhus på blot en time. Borgmesteren i Vejle, Arne Sigtenbjerggaard (V), går ligeledes ind for at droppe togbroen, mens DF's udmelding vækker harme hos rød blok på Christiansborg.

39.000

milliarder kroner vurderer Niels Johannesen, lektor på KU, er gemt globalt i skattely.

Kilde: Politiken

Søren Pind vil ændre forældelsesregler

I et samråd med Folketingets socialudvalg fremlagde justitsminister Søren Pind (V) torsdag et lovforslag, der skal ændre forældelsesreglerne i sager om børn, der er blevet svigtet af kommunen i forbindelse med eksempelvis overgreb. I dag kan et barn anlægge en civil erstatningssag op til tre år efter, at kommunen burde have grebet ind, og den absolutte forældelsesfrist er ti år. Med det nye forslag skal fristen for at anlægge sag først

Et blåt flertal er klar til at lade Forsvaret bevogte mulige terrormål som eksempelvis Nørreport.

Foto: Linda Johansen / Polfoto

starte ved det fyldte 21 år. Der var rygklap med forbehold til samrådet, da både Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, SF og Liberal Alliance undrede sig over, hvorfor aldersgrænsen ikke var sat højere eller helt droppet, således at en sag om kommunalt svigt ikke kan blive forældet. Juristen Søren Pind var lunken ved et så ekstremt skridt, men ville ikke afvise noget, hvilket også er svært, da et bredt flertal udenom regeringen vil hæve grænsen på de 21 år.

Resultatstyring giver dårligt resultat

Målstyring og dokumentationskrav - djøfiseringens dogmer - har slået fejl. Det er konklusionen i en ny omfattende rapport fra KORA baseret på 60 danske og udenlandske studier om folkeskole-, beskæftigelses- og socialområdet. Og ikke nok med, at resultatorienteret styring ikke virker - det skader også de mest udsatte borgere. Marie Østergaard Møller, seniorforsker hos KORA og i spidsen for projektet, forklarer til Politiken, at resultatet af resultatstyring er, at de offentlige institutioner fokuserer for meget på de mest velfungerende borgere og bedste elever, fordi de giver et resultat, der er målbart positivt.

Stor forskel på brug af sanktioner

Der er stor forskel på, hvor meget kommunerne sanktionerer deres kontanthjælpsmodtagere, hvis de bryder reglerne. Tal for 2015 viser, at i gennemsnit 23 procent af alle jobparate kontanthjælpsmodtagere på landsplan blev sanktioneret, men tallet svinger fra over

”Man skal fastsætte niveauet af kontanthjælpen ud fra de leveomkostninger, der er i de enkelte kommuner. Også for at modvirke, at det bliver for attraktivt at flytte dertil, fordi man gerne vil leve på overførselsindkomst.”

Joachim B. Olsen (LA) til Ugebrevet A4, 12. april

40 til nogle få procent, når man kigger på de enkelte kommuner. Jacob Nielsen Arendt, professor og programleder for KORA, siger til Agenda, der har sammenholdt tallene, at den lave sanktioneringsgrad i nogle tilfælde kan skyldes, sagsbehandlere har svært ved at trække deres egen klient, som de sidder lige overfor, i kontanthjælp. Og det stemmer meget godt overens med resultatet i Varde Kommune. De har givet sanktioneringsopgaven til en administrativ enhed i stedet for den enkelte sagsbehandler, og her blev knap hver anden sanktioneret.

Fremtidens landsbyer overlever i klynger

Et stærkere fællesskab på tværs af bygrænser kan sikre de små landsbyers overlevelse i fremtiden, lyder det fra flere eksperter. Borgerinddragelse og synlige kommuner er altafgørende for at vende udviklingen.

netværk

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Langt over hundrede landsbyer har mistet mere end hver tiende indbygger siden 2010, og de, der er ramt hårdest af fraflytningen, er blevet halveret på få år. Samlet set har to ud af tre landsbyer mistet indbyggere de sidste fem år, viser de nyeste tal fra Danmarks Statistik.

Det haster med at finde nye måder at udvikle landsbyerne på, hvis de skal overleve i fremtiden, og mange steder landet over har man indenfor de sidste par år taget et nyt våben i brug mod affolkningen og afviklingen af de danske landsbyer.

Landsbyklynger hedder strategien, som i al sin enkelhed går ud på, at en gruppe af

nabobyer går sammen om planlægning og udvikling af faciliteter, foreningsliv og andre sociale aktiviteter. Og ideen spreder sig.

16 af de 26 landdistriktskommuner, som *Kommunen* har været i kontakt med, arbejder allerede med landsbyklynger, og 22 kommuner forudser, at der vil komme flere landsbyklynger i de kommende fem år. Den forudsigelse bakkes op af Lea Holst Laursen, der er lektor ved Aalborg Universitet. For tiden følger hun arbejdet i to landsbyklynger, ligesom hun tidligere har lavet en undersøgelse af landsbyklynger i Danmark for Realdania og DGI.

- Der er langt flere landsbyklynger, end vi troede, da vi begyndte at arbejde med det, siger hun. I forbindelse med

DGI og Realdania støtter fem klyngeprojekter, hvor blandt andet tilbud som idrætsaktiviteter skal sørge for at styrke landsbylivet.

Foto: Gregers Tycho/Polfoto

udarbejdelsen af en rapport sidste år kunne hun konstatere, at der i mindst 30 kommuner eksisterer egentlige landsbyklynger, og siden er der kommet flere til.

Alt for mange steder forsø-

ger man at holde liv i tilbud i de enkelte landsbyer uden at tænke på, hvordan man kunne forbedre overlevelsesmulighederne for fodboldklubber, forsamlingshuse eller fritidsklubber ved at dele opga-

verne mellem et netværk af landsbyer, lyder meldingen fra både eksperter og repræsentanter i landsbyråd og kommuner.

- Flere steder har man svært ved at stille et håndbold- eller

fodboldhold. Vi forsøger at lave de nødvendige tilpasninger og finde et rationale i forhold til udbud og efterspørgsel, siger Carsten Blomberg

» Fortsættes på næste side

leder

Nu må kommunerne vælge

Udviklingen i de mindste danske landsbyer går stort set kun én vej: De afvikles. De nationale flyttemønstre er udtryk for en global trend, som ingen kan ændre med et snuptag, men måske har kommunerne særlig siden kommunalreformen, tænkt for kortsigtet på deres yderområders vegne, når de har effektiviseret, slået sammen og strømlinet deres administration. Mange steder forklares udviklingen i de små landsbyer i hvert fald med en kausal kædereaktion, hvor kommunerne har taget det første skridt.

Når skoler, daginstitutioner og andre offentlige arbejdspladser forsvinder i et forsøg på at samle funktionerne i større og mere effektive driftsenheder, sætter det hurtigt et aftryk på de områder, jobbene forsvinder fra. Nogle flytter med jobbet, andre bliver tilbage uden job, de private virksomheder som købmænd og tøjbutikker får sværere ved at opretholde den samme omsætning og lukker, fritidstilbuddene presses, fordi skolebørnenes forældre måske er rykket nærmere folkeskolen - og stille, men sikkert bliver landsbyerne mindre attraktive at flytte til for dem, der drømmer om et liv på landet, hvor adgangen til naturen ikke sker på bekostning af fritids- og kulturtilbud.

Som *Kommunen* i denne uge skriver, har knap to ud af tre landsbyer oplevet nettofratflytning de sidste fem år. Spørgsmålet er ikke længere, hvordan den enkelte landsby kan

"Spørgsmålet er ikke længere, hvordan den enkelte landsby kan udvikles og blive mere overlevelsesdygtig; spørgsmålet er, hvordan flest mulige landsbyer undgår at skulle hive byskiltet op af jorden og nedlægge sig selv."

udvikles og blive mere overlevelsesdygtig; spørgsmålet er, hvordan flest mulige landsbyer undgår at skulle hive byskiltet op af jorden og nedlægge sig selv.

Der er flere forskellige bud på, hvordan man bedst sikrer det. Nogle steder samler man fritidsaktiviteter og tilbud i den stærkeste landsby i et lokalområde, mens andre landsbyer vælger at gå sammen i klynger og dele de kulturelle tilbud, som lokalområdets befolkning kan opretholde, mellem sig. Nogle steder fokuserer man på foreningslivets brede, folkelige fundament og samler sig i forsamlingshuse og landsbycentre som det, *Kommunen* har besøgt i Horbelev. Andre steder er det specifikke interesser som surfing eller sejlsport eller særlige indsatser som bæredygtighed og borgerbudgettering, som landsbyerne satser på som nøglen til at skille sig ud.

En ting har de fleste landsbyer, som har vendt den negative udvikling og opnået vækst, nye arbejdspladser og øget befolk-

ningstal, dog tilsyneladende tilfælles: De har investeret penge, tid og engagement i lokal udvikling. Og så har de haft et godt samarbejde med deres kommune.

Uanset hvilken tilgang landsbyerne beslutter sig for, har kommunerne en stadig større opgave med udviklingen i landdistrikterne og yderområders landsbysamfund. Den opgave er en svær balancegang mellem to faldgruber: at tage for lidt eller for meget ansvar.

Det er afgørende for det lokale engagement, at kommunens repræsentanter ikke kommer farende ud med smarte konsulenter, der med tidens mest populære buzzwords forsøger at finde det sande brand og det autentiske narrativ. Skal udviklingen lykkes, må man tage udgangspunkt i de lokale ideer og ildsjæle, og så må kommunen koncentrere sig om at understøtte og udvikle de initiativer, som der allerede er opbakning til og lokalt ejerskab omkring. Borgerinddragelsen er altafgørende, men lykkes kun, hvis kommunen gør sig uma-

ge for at skabe den på borgernes betingelser og for lokalområdets skyld snarere end for at sikre den gode samvittighed på rådhuset.

Samtidig er der brug for, at kommunerne bliver langt bedre til at melde helt klart ud, hvilke områder man er villig til at poste penge i, og hvilke man er villig til at afvikle. Hvis de lokale virksomheder og ildsjæle skal investere tid og penge, og hvis realkreditinstitutterne skal låne penge ud til huskøb og renoveringsprojekter, kræver det som minimum, at kommunerne laver klare planer og giver klare løfter om landdistrikternes fremtid.

Der er grund til forsigtig optimisme. Der er masser af lokalt engagement, og både landsbyer og kommuner bliver bedre til at lære af hinanden og hjælpe hinanden med at løfte yderområderne. Samtidig ser flytningen mod de største byer ud til at bremse op, mens flere rent faktisk udtrykker et ønske om at bo med bedre adgang til naturen.

Det er med andre ord netop nu, at man skal satse på udviklingen og nytænkningen af de danske landsbyer, hvis man vil have forudsætninger for at nyde godt af den modreaktion mod flytningen til byerne, som i hvert fald i en vis grad må forventes at komme de næste år. Og det er kommunernes ansvar at hjælpe landsbyerne med at blive klar til fremtiden. •

- Redaktionen

« Fortsat fra forrige side

Hansen, der er projektleder hos DGI, der i samarbejde med Realdania har skudt fem pilotprojekter med landsbyklynger i gang over hele landet. For hvis ikke landsbyerne lærer af samarbejde og koordinere deres tilbud og aktiviteter, vil det mange steder blive helt umuligt at opretholde fritidstilbud om få år.

- De virkelig små landsbyer bliver yderligere presset, men hvis de indgår i netværk og klynger, og man i en større befolkningsgruppe giver sig til at prioritere, hvor man gerne vil have udvikling og hvor det er på tide at sløjfe noget, kan man bedre opretholde nogle bæredygtige samfund, siger Stine Lea Jacobi, der er programchef i Realdania.

De to projektansvarlige får opbakning til klyngestrategien fra Ellen Højgaard Jensen, der er direktør i Dansk Byplanlaboratorium.

- I stedet for, at man kæmper indbyrdes mellem landsbyerne, kunne man så ikke lave en fælles strategi og sige, at én landsby har idrætshalen, en anden har købmanden, og så på den måde få et netværk op at stå, så man kan få et liv til at fungere, siger hun.

Stærkere engagement

De færreste landsbyklynger har eksisteret længe nok til at levere håndfaste beviser på, at befolkningstallet og bosætningen rent faktisk bliver forbedret af det styrkede samar-

bejde mellem landsbyer i det samme lokalområde. Men allerede nu kan man se, at den nye samarbejdsform har succes med at engagere nye beboere. I Syddjurs Kommune er det i Tved, Vrinnere og Knebel på Mols lykkedes for DGI og Realdanias pilotprojekt at finde 200 frivillige, hvoraf de færreste plejer at engagere sig i arbejdet med at skabe udvikling i landsbyerne, der risikerer at blive sovebyer for pendlere fra Aarhus, hvis der ikke sker noget. Det gør der nu, og en af nøglerne har været en mere professionel tilgang til den frivillige indsats.

- Der skal være en base af faglighed, så vi finder folk til at stå for kommunikation, fundraising og ledelse, som også arbejder med den slags opgaver til daglig. Den faglige tilgang tiltrækker mange flere frivillige, og de løser opgaver, de ikke normalt ville løse, siger Carsten Blomberg Hansen.

Samme udvikling i det lokale engagement og den geografiske tilknytning har Lea Holst Laursen set hos flere andre landsbyklynger, eksempelvis De Syv Sogne på Limfjordsøen Mors, som hun fremhæver som det bedste danske eksempel på en landsbyklynge.

- Vi kan se, at samarbejdet giver en fælles klangbund i et større område, og hvis man gerne vil have noget til at ske i sit lokalområde, har man samtidig en større kritisk masse ved at være knyttet sammen, siger hun og under-

“De virkelig små landsbyer bliver yderligere presset, men hvis de indgår i netværk og klynger og man i en større befolkningsgruppe giver sig til at prioritere, hvor man gerne vil have udvikling, og hvor det er på tide at sløjfe noget, kan man bedre opretholde nogle bæredygtige samfund.”

Stine Lea Jacobi, programchef i Realdania

streger, at den samlede effekt af forsøgene på at skabe udvikling, selvom man oplever tilbagegang, først vil vise sig i det lange perspektiv.

Udvikling under afvikling

Netop balancen mellem udvikling og afvikling er Lea Holst Laursen meget optaget af, for det er farligt at tro, at et klyngesamarbejde er en garanti for befolkningstilvækst i lokalsamfundene, mener hun. Uanset hvor godt man organiserer sig og deler opgaverne mellem de små byer, vil den overordnede bevægelse fra land til by fortsætte.

- Jeg vil ikke kalde landsbyklyngerne en afviklingsstrategi, men lige meget hvordan vi vender og drejer det, så er der udfordringer i de danske landdistrikter, som er svære at håndtere, siger hun, men med landsbyklyngerne kan man sørge for, at man stadig kan leve det gode hverdagsliv.

- Det er en måde, hvorpå man kan lave en prioriteret udvikling og tilpasse os de udfordringer, vi har, uden at

lukke hele lokalsamfund ned. Vi udvikler, mens vi afvikler. Og nogle steder kan det være med til at vende udviklingen, siger Lea Holst Laursen. Det handler om at vise de gode netværksstrukturer og de sociale tilbud.

- Det er bare ikke den enkelte landsby, men landsbyerne i fællesskab, der har dem, siger hun.

I Favrskov arbejder man med klyngesamarbejdet som et af tre bud på udviklingsstrategier for fremtidens landsbyer i kommunen under projektet ‘Gentænk Landsbyen’, fortæller specialkonsulent Mette Byrgiel Bach. Placeret mellem Randers, Aarhus, Viborg og Silkeborg har kommunen ikke generelle problemer med at sikre bosætningen, men de små sovebyer i kommunen kæmper for at overleve og for at opretholde et attraktivt kultur- og fritidsliv.

- Vi vil gerne vise, hvilke goder og kvaliteter der er dér, og at spørgsmålet om land og by ikke behøver at være et enten-eller. Man kan godt få noget af begge dele og forføl-

ge sine fritidsinteresser og sine ambitioner for familielivet i et landdistrikt og så bo relativt tæt på byer, hvor man har større jobmuligheder, siger Mette Byrgiel Bach. Hun tror, at klyngesamarbejdet både vil give styrke indadtil i lokalsamfundet og udadtil mod omverdenen.

- Det giver en anden måde at kunne profilere et område på, og man står også stærkere i forhold til sin kommune, når man står sammen - i stedet for, at det er en lille borgergruppe, er det et helt samfund, siger hun.

Forankret i kommunerne

Landsbyklyngerne fungerer bedst, når de får lov at opstå nedefra, siger både eksperterne og erfaringerne fra de fem pilotprojekter. Det nytter ikke noget, hvis samarbejdet er kommunens idé.

- Det, der har gjort den allerstørste forskel, er, at vi har en tilknyttet en proceskonsulent, der ikke har tilknytning til området og ikke er ansat i kommunen. Det gør en forskel, fordi der ikke er nogen, der mistænker dem for at have en skjult dagsorden, siger Carsten Blomberg Hansen.

Alligevel er kommunens rolle altafgørende ved at bakke op om de klyngesamarbejder, der er, facilitere dem og skabe rammer og dialog, så klyngerne får de bedste muligheder for at påvirke udviklingen af deres lokalområder.

- Det er afgørende at tale med borgerne og lave en stra-

tegi for de enkelte landsbyer. Det er ikke noget, man kan sidde og lave indefra kommunekontoret - der skal man ud, siger Ellen Højgaard Jensen. På Møn har kommunen eksempelvis opkøbt en bungalov og har en lille filial af kommunen ude i landdistriktet for at være helt tæt på, siger hun.

I DGI og Realdanias fem pilotprojekter sidder kommunale repræsentanter med i alle styregrupper, ligesom kommunerne også forpligter sig til at underskrive den udviklingsstrategi, som landsbyklyngerne udarbejder. Den forankring er nødvendig for at gøre landsbyernes ambitioner til virkelighed.

- Det er helt vildt vigtigt, at kommunerne er med; det kan jeg ikke understrege nok. Det er utrolig svært for kommunerne at prioritere, hvor der skal udvikles og hvor der skal afvikles, siger Stine Lea Jacobi, der håber, at landsbyklyngerne på sigt kan blive et værktøj for kommunerne til at se, hvor der er et lokalt engagement i at arbejde for fremtidens landsbyer.

» Læs også side 6-7

"Ny politisk logik" eller kluddermor

strategi

Af Anders Frandsen, Public Affairs Director i Rud Pedersen Public Affairs

Da Jens Rohde var politisk ordfører for Venstre, sammenlignede han under en åbningsdebat de røde partier med halbalgæsterne fra sin ungdom som DJ i Viborg. De stod altid og råbte ”Spil noget bedre!”. Når han spurgte, hvad de gerne ville høre, var svaret altid: ”Noget bedre”.

Som bekendt er Jens Rohde for nylig selv skiftet til Radikale Venstre, fordi han mener, at regeringen skal spille noget bedre. Partiskiftet blev dog akkompagneret med klare betoning om, at Rohde bestemt ikke havde mistet sit liberale sindelag, selvom han nu pegede på en socialdemokrat som statsminister.

På sin vis er Rohdes udmelding symptomatisk for perioden efter valget, hvor partierne nærmest står i kø for at lægge afstand til den statsministerkandidat, som de ellers hævder at støtte. Set i det perspektiv kan man forvente et 2016, hvor banen er kridtet op til en rask omgang politisk kluddermor.

”Ny politisk logik”

Valgkampen i 2015 var præget af en parlamentarisk velfærdsknude, hvor der var tre reformpartier og et velfærdsparti i blå blok og tre velfærdspartier og et reformparti i rød blok. Det

er ingen hemmelighed, at denne konstellation medvirker til at låse den politiske debat og gør det svært at se forskel på blokkene. Desuagtet var der ingen tvivl om, hvem partierne pegede på som statsminister.

Alternativet pegede eksempelvis ganske klart på Helle Thorning-Schmidt på grund af miljøpolitikken. Efter valget er Elbæks tropper imidlertid fortsat med støt og roligt at hente radikale og SF’ere hjem i folden. Men med den voksende selvforståelse er Alternativet også blevet mindre entydigt i støtten til Mette Frederiksen som kommende statsminister.

Uffe Elbæk har således tilkendegivet, at Mette Frederiksen ikke skal vide sig for sikker på Alternativets støtte, hvis hun fortsætter med at halse efter Venstre og Dansk Folkeparti i jagten på den strammeste udlændingepolitik.

Senest har De Radikales formand Morten Østergaard forsøgt at lyde ligesom Uffe Elbæk og plædere for ”en ny politisk logik”, hvilket åbenbart indebærer en bred samlingsregering, der kan opsuge politikerlede og vælgerfrustrationer.

Trods indpakningen i idel interesse for Fædrelandets ve og vel minder det dog ganske meget om et afkog af tidligere radikal ønsketænkning om et opgør med blokpolitikken og en tilbagevenden til de gode gamle dage, hvor Radikale Venstre var tungen på vægtskålen.

Uanset valøren af motiverne bag Østergaards ”nye politiske logik” er der ingen tvivl om, at den radikale partiformand også er mere disponeret end sin forgænger Margrethe Vestager for at kigge hen over den politiske midte og søge samarbejde med de borgerlige.

Endelig er SF presset af sløje meningsmålinger, og der er ikke tvivl om, at der var lagt i

”Senest har De Radikales formand Morten Østergaard forsøgt at lyde ligesom Uffe Elbæk og plædere for ”en ny politisk logik”, hvilket åbenbart indebærer en bred samlingsregering, der kan opsuge politikerlede og vælgerfrustrationer.”

kakkelovnen til et bramfrit landsmøde i denne weekend. Socialistisk Folkepartis manøvre rum er imidlertid ret begrænset, da de ikke troværdigt kan pege på andre end Mette Frederiksen som statsminister. Derudover kan de ikke overhale Alternativet venstre om uden at støde ind i Enhedslisten.

K udfordrer

I politik er andres problemer altid en kilde til stor glæde. Men faktum er, at virkeligheden er næsten lige så broget i den borgerlige blok. Set fra Lars Løkke Rasmussens perspektiv er det eneste positive, at dramaet om landbrugspakken og Eva Kjær Hansens afgang har affødt nye og blidere toner fra Liberal Alliance.

Hvor de liberale hedsporer tidligere brugte jævnt hen enhver lejlighed til at varsle regeringens snarlige fald, så taler Anders Samuelsen nu om borgerligt sammenhold og en blå firepartiregering. Til gengæld har De Konservative overtaget udfordrerrollen i blå blok og er begyndt at stille ultimative krav på miljøområdet, ligesom de ved flere lejligheder har erklæret sig villige til at stemme sammen med de røde partier og bringe regeringen i mindretal.

Endelig kan forholdet mellem Kristian Thulesen Dahl og statsministeren bedst betegnes som forårssvalt. En væsentlig årsag til misnøje hos Dansk Folkeparti er, at regeringens forhandlinger om en parallelaftale med EU efter DF’s opfattelse ser ud til at foregå i slæbegear i diplomatiets krybespor. Dertil kommer, at Kristian Thulesen Dahl ad flere omgange har signaleret, at han gerne indgår aftaler med Mette Frederiksen.

Valgkampen i 2015 foregik i en temmelig fastlåst parlamentarisk situation, men man vidste dog, hvem partierne pegede på. På det seneste synes en stor del af partierne mere optaget af at distancere sig fra den statsministerkandidat, de ellers hævde at pege på. Det er muligt, at det på langt sigt skaber en ”ny politisk logik”, at partierne på kryds og tværs rækker over midten - men på den korte bane er der nok større udsigt til politisk kluddermor.

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Caverion arbejder allerede nu med fremtidens løsninger

EI

VVS

Klima

Caverion udvikler sikre og pålidelige infrastrukturløsninger til brug i bygninger, byområder og industri, og det har intet med science fiction at gøre. Få flere oplysninger på caverion.dk/Csaga.

#Csaga

Caverion
Life Cycle Solutions for Buildings and Industries

Horbelev var ved at dø, de kommunale institutioner blev lukket, arbejdspladserne forsvandt og huspriserne faldt. Men takket være et stærkt engagement og en visionær investeringstilgang har byen vendt udviklingen og er blevet borgmesterens yndlings-eksempel på fremtidens landsby.

o fællesskab

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Fuglene kvidrer nærmest febrilsk i forårsluften. Horbelev, en landsby med knap 600 indbyggere i det nordøstlige hjørne af Falster, er ikke død. Men det var tæt på. For fem år siden så det sort ud. De kommunale arbejdspladser i dagplejen og på plejehjemmet havde Guldborgsund Kommune ad flere omgange fjernet i centraliseringsrunder, der samlede alt i Nykøbing Falster. Folkeskolen var også for længst blevet lukket, og friskolen, der havde forsøgt at fylde hullet, havde drejet nøglen om. Tomme bygninger og boliger fortalte med tavse vinduer historien om en by, der var ved at visne.

- Vi var i en dyb spiral på vej nedad, fordi kommunen centraliserede alt. Hele byen fik et chok, da kommunen trak stikket. Det var nærmest en

kollektiv depression, siger Joachim Cyrill Hansen, som de seneste 18 år har ejet byens købmandsforretning.

I dag er udviklingen vendt, og når borgmester John Brædder skal fremhæve et område i kommunen, nævner han Horbelev.

- Jeg har pralet med dem alle steder, hvor jeg kommer frem. De er et eksempel på, at man kan skabe en udvikling, hvis man nægter at acceptere en afvikling. Nøglen har været, at de som nogle af de første har måttet sande, at der ikke kom nogen og hjalp dem, så de var nødt til at gøre noget selv, siger John Brædder.

Æren kan borgmesteren dog ikke tage. Vendepunktet kom i 2010. Med dannelsen af Nordøstfalsters Fremtidsforening ville Torben Stjernholm samle alle lokalområdets kræfter i en forening, der kunne gøre det, som kommunen ikke havde gjort.

- Samfundet var stoppet

Forenet for fremtidens skyld

"Vi skal både støtte taberne og vinderne"

Der er brug for en styrket indsats for at sikre landsbyernes overlevelse. Alt for mange er stavnsbundet i byer, der mister basale funktioner, og der er brug for klar kommunal prioritering, mener direktør i Dansk Byplanlaboratorium Ellen Højgaard Jensen.

o 6 skarpe

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Hvor stort er behovet for at gentænke landsbyerne i Danmark?

Der er et kæmpestort behov. Der er lavt sat mellem 60.000 og 100.000 tomme huse, og der kommer mange flere de næste år. Og vi har en funktionsstøtning af mange landsbyer: Skolen lukker og købmanden flytter. Det er en helt anden struktur, som vi skal se i øjnene og arbejde med fremover, så der er et virkelig stort behov for at gøre noget.

Hvorfor er udviklingen i landsbyerne problematisk?

Det største problem er, at

der er nogle mennesker, som er stavnsbundet i en tilværelse, som ikke er særlig rar i øjeblikket her og nu. Mange ældre mennesker har fået meget langt til købmanden, deres sociale netværk forsvinder, og de har svært ved at transportere sig til nogle steder, hvor der sker noget. Og hvis de tænker, de gerne vil flytte til et sted, hvor der sker noget, så kan de ikke flytte, fordi de ikke kan få solgt deres bolig. Det synes jeg er det allerstørste problem. Og så er der et problem omkring vores kulturarv. Nogle af de her landsbyer har jo mange hundrede år på bagen og fortæller en historie om, hvad Danmark er for et sted, som det også vil være problematisk bare at fjerne fra landkortet.

Hvad kommer der til at ske, hvis vi ikke gør noget?

Jeg tror, at det, der kommer til at ske, er, at vi får nogle vinder- og taberlandsbyer.

Taberlandsbyerne, synes jeg også, vi har et ansvar som samfund for at gå ind og støtte.

Det er let nok at støtte vin-

derne og sige, at her er masser af lokale ressourcer at give til de lokale netværk for at styrke dem. Så får man de solstrålehistorier, som vi alle kender, og som er rigtig gode. Det er sværere at tage fat om taberlandsbyerne og få dem afviklet eller sørge for, at de har en rimelig fremtid.

I hvor høj grad vil vi se landsbyer, der simpelthen ikke kan overleve, i fremtiden?

Det bliver mange. Vi har været ude at sige, at mindst 100 landsbyer forsvinder, men jeg tror i virkeligheden, det bliver flere. Men vi har ingen sikre tal og undersøgelser på det.

Hvad bliver det vigtigste for landsbyerne at kunne i fremtiden?

Det allervigtigste bliver, at de har nogle netværk, hvor de selv kan skabe noget værdi. Det er ikke noget, de skal vente på kommer udefra. Og så tror jeg, at adgangen til naturen er vigtig. At værdsætte de naturværdier, man har, det er super vigtigt, fordi man godt kan blive fristet til at lave endnu en udstykning

til en grund med den bedste udsigt, men hvis den spærres for de andre, så ødelægger man deres adgang til naturen, så man skal virkelig tænke over det. Og der er virkelig noget ved at arbejde med det, for der er mange af de her landsbyer, der har dårlig adgang til naturen. Hvor det eneste, man kan, er, at gå en tur langs hovedvejen.

Hvad er kommunernes rolle?

Det, kommunen i høj grad skal, er, at gøre det helt klart, hvilke områder og byer de har tænkt sig at satse på og forpligte sig til at understøtte dem ved at opretholde tilbud som børnehaver, folkeskoler og fritidstilbud, så beboerne ved, hvad fremtiden bringer.

Lige nu ved ingen rigtig, hvor de tør investere, så mange af dem, der gerne ville

investere, afholder sig fra det, fordi de ikke ved, hvor den næste skole lukker, og fordi de risikerer at købe en bolig, som bliver meget sværere at skille sig af med. Hvis kreditforeningerne havde nogle mere klare strategier fra kommunerne, kunne de i højere grad give lån dér, hvor man tror udviklingen vil ske. o

"Det, kommunen i høj grad skal, er, at gøre det helt klart, hvilke områder og byer de har tænkt sig at satse på, og forpligte sig til at understøtte dem."

Ellen Højgaard Jensen, Dansk Byplanlaboratorium

I Horbelev har man knækket koden, der gerne skulle sikre, at ungdommen bliver boende og at nye borgere flytter til.
Foto: Bjørn Marcus Trappaud / Polfoto

med at investere i sig selv og kunne ikke se, at man skal investere sig ud af problemerne, siger formanden, der i 2010 indkaldte til stormøde og samlede 250 mennesker i idrætshallen. Det var tid til at komme med de ideer, der skulle sætte Horbelev på landkortet.

Startskud med skolekøb

Foreningen, som til daglig kun kaldes NØF, lykkedes med at overbevise kommunen og kreditforeningen om, at de skulle købe de tomme skolebygninger for en rund million. På det tidspunkt havde man allerede skrabt godt en kvart million sammen, som hurtigt blev brug på istandsættelse. Og siden da har fonde, virksomheder og private givet yderligere 1,7 million kroner til at forbedre bygningerne, der nu som Landsbycenter rummer alle de foreninger, der er piblet frem. I den gamle idrætshal er der indrettet motionsklub med 140 betalende medlemmer, der er åbnet en café og en stor genbrugsbutik drevet af lokale frivillige, amatørteatergruppen har slået tre tidligere klasselokaler sammen til teatersal med backstageområde bag scenen, der både lægger brædder til revyer og dilettantforestillinger, og ovenover den har billardklubben indrettet sig med bar, sofagruppe, dart og to store billardborde. Samtidig lejer NØF tre istandsatte lejligheder ud til private, ligesom byens - og omegnens eneste - pizzeria lejer sig ind i en gammel skolebygning.

Kronen på værket kom med bevillinger på i alt 8,5 millio-

ner kroner til at binde de tre skolebygninger sammen i en stor cirkelformet glaskonstruktion, der skal rumme både amfiscene og cafélokaler, når den står færdig til august. Samtidig er der planer om at indrette musikstudie i det gamle fysiklokale for at styrke det lokale musikliv, som man allerede har bakket op om ved at lave en todages festival i august, der overlader scenen til knap 20 lokale bands og desuden kun sælger øl fra det lokale bryggeri.

- Man er nødt til at skabe muligheder og aktiviteter, så kommer folk. Og den her udvikling fortsætter, og det område, som vi har sat på landkortet, vokser helt vildt, siger Joachim Cyrill Hansen, der kan glæde sig over, at hans butik som den eneste af de 6 butikker, der var her for 18 år siden, stadig er åben, og at omsætningen er fordoblet siden da.

Fællesskab på tværs

Også for borgerne har det forstærkede foreningsliv givet håb om en lysere fremtid på Falster. Det mener i hvert fald Evelin Møller, der har boet i Horbelev i 30 år og udover arbejdet i NØF også sidder i menighedsrådet.

- Det har været forfærdeligt at se byen visne, men udviklingen er så småt begyndt at vende. Det har haft rigtig stor betydning særlig for den ældre gruppe, der let bliver glemt herude. De har fundet en hylde og et nyt fællesskab, siger hun.

I løbet af de sidste år er indbyggertallet steget med 35. Ikke nogen stor vækst, men en stor bedrift i et område,

”Nøglen har været, at de som nogle af de første har måttet sande, at der ikke kom nogen og hjalp dem, så de var nødt til at gøre noget selv.”

John Brædder, borgmester i Guldborgsund Kommune

som mange flytter fra. De færre tomme huse udgør en selvforstærkende effekt, der sammen med de mange sociale arrangementer som fællesspisning, banko og fredagscafé er med til at lokke flere til byen. Også unge mennesker som eksempelvis Maria Louise Hansen på 25. Hun er det klart yngste medlem i NØF’s bestyrelse, som hendes svigermor hvervede hende til, allerede før hun flyttede til byen.

- Man bliver nødt til at være optimistisk og til at bidrage. Hvis man ser sort på det, kan man lige så godt flytte herfra med det samme. Jeg har altid sagt, jeg ikke skulle bo på landet, men nu elsker jeg det her, og jeg kunne ikke drømme om at flytte herfra, siger Maria Louise Hansen. Når hun ser de gamle kvinder mødes til banko eller de

ældre mænd mødes i deres klub hver onsdag, kan hun også sagtens forestille sig selv at blive gammel i landsbyen.

Et nyt idealsamfund

Hjemme hos Torben Stjernholm kører radioen konstant i baggrunden. Men den tidligere landmand overdøver den det meste af tiden i sit utrættelige forsøg på at forklare, hvad der er galt i forholdet mellem by og land, mellem udkanten og de indspiste i Nordsjælland, mellem de fattige og de skatteunddragende.

Alle regner på, hvad man kan spare på at lukke en skole eller samle alle de ældre på et stort plejehjem, men de regner i kasser og glemmer at kigge på de omkostninger, det har både i de små samfund og for hele kommunen, siger han, og derfor har man afviklet mere, end man har udviklet.

Selv ser han på samfundet anno 1957, som er hans fødeår, som det ideelle samfund. Dengang var der masser af butikker i landsbyerne, der var børn allesteder, og man fik dækket et socialt behov. Men Torben Stjernholm drømmer sig ikke tilbage - han drømmer sig frem.

- Jeg ved godt, vi ikke kan genskabe det samfund, som vi havde dengang, men vi kan skabe de rammer og de sociale sammenhænge, der skaber værdi, åbner horisonten og udvikler os som mennesker. Det er det, et fællesskab skal være, siger han og tilføjer.

- Det, vi har gjort her, er et bevis på, at man skal investere i nye sociale sammenhænge.

Sådan kan kommunerne hjælpe landsbyerne

Klyngetilgangen er ét blandt mange bud på, hvordan landsbyerne kan overleve. Her er eksperternes andre anbefalinger.

Ryk ud

På Møn har kommunen opkøbt en bungalow og oprettet en lille filial af kommunen ude i landdistriktet for at være helt tæt på og for at sikre, at udviklingen sker i fællesskab.

- Det er rigtig godt til at få en dialog og lave konkrete aftaler om boliger, der skal rives ned eller sættes i stand, siger Ellen Højgaard Jensen.

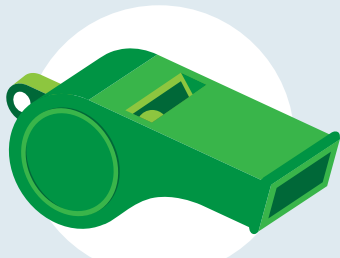
Bland økonomierne

I både Norge og Sverige har kommunerne i fællesskab med private virksomheder lavet modeller for blandingsøkonomier, hvor den lokale købmand også bliver posthus, et socialt mødested og det offentliges forlængede arm.

- I Danmark er vi ikke så gode til at lave de blandingsøkonomier, hvor det offentlige og det private går sammen, siger Ellen Højgaard Jensen.

Lad borgerne bestemme

Den lokale udvikling er helt afhængig af et lokalt engagement. Det trives bedst, hvis kommunen hverken blander sig eller forsøger at bestemme. I stedet skal man bakke op om de ideer, der er, og give borgerne nye muligheder for at påvirke udviklingen. Det forsøger man eksempelvis i Favrskov, hvor flere landsbyer arbejder med borgerbudgettering.

Lokkemad til landkommuner

Regeringens omlægning af det sociale særtilskud falder ikke i god jord hos disse to S-spidsere. Mens Frank Jensen kalder omfordelingen for 'lokkemad', mener partiets kommunalordfører Magnus Heunicke, at de sociale tilskud blandt andet skal bruges til at sikre den kommende finanslov.

Foto: Anthon Unger / Polfoto

Regeringen vil omlægge det sociale særtilskud, så de 420 millioner kroner i stedet for at gå til bykommuner skal gå til de mest økonomisk trængte. De er mere optaget af geografi end sociale problemer, lyder det fra overborgmester Frank Jensen (S), som advarer sine kolleger mod at bide på krogen.

o omfordeling

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Kort før de historisk svære økonomiforhandlinger mellem regeringen og KL, lagde social- og indenrigsminister Karen Ellemann forleden en økonomisk godbid ud til de mest økonomisk trængte kommuner.

Den sociale særtilskudspulje på 420 millioner kroner skal efter regeringens mening omlægges, så pengene i stedet for at blive delt ud efter sociale kriterier fremover skal deles ud efter økonomiske. En omfordeling, som især står til at gå ud over storbykommuner og hovedstadsområdet, hvor København alene får 98,3 millioner kroner fra puljen om året.

- Jeg vil helst prioritere pen-

ge til de kommuner, som har de vanskeligste økonomiske vilkår. Alle kommuner skal fortsat løse deres opgave med at sætte ind overfor sociale problemer, når der er et behov. Det ændrer forslaget ikke på, lød det fra Karen Ellemann i en pressemeddelelse.

Overborgmester Frank Jensen mener dog, at hun fuldstændig overser statistikken, der siger, at København har en klar overrepræsentation af både hjemløse, stofmisbrugere og langtidsledige.

- Det understreger, at regeringen har meget mere fokus på at hjælpe nogle bestemte geografiske områder af Danmark, end de har på at hjælpe de allermest udsatte mennesker i vores samfund. Det er det valg, den smalle Venstre-regering har truffet, siger han

og peger på, at regeringen generelt er i gang med at plukke hovedstadsområdet økonomisk - både med udflytningen af statslige arbejdspladser og omlægningen af kulturstøtten.

Samtidig har Dansk Folkeparti meldt ud, at omprioriteringsbidraget skal bruges til at sende flere penge ud i landet. Det ligner lokkemad, mener Frank Jensen.

- De gør et forsøg på at splitte det kommunale landskab ved at love nogle kommuner penge fremfor andre. Men hvis de vil lave en udligningsreform, må de gøre det ad fordøren og ikke ad bagdøren, siger han.

Landspolitisk hurdle

Allerede i efteråret 2014 beskrev *Kommunen*, hvordan flere partier på Christiansborg var utilfredse med, at det sociale særtilskud havnede i storbyerne uden at stille ordentlige krav til dem. Dansk Folkeparti og Venstre kaldte det en gave til Enhedslisten i udligningsaftalen fra 2012, og Socialdemokraterne var åbne for at se på en ændring af puljen. Det er de ikke i dag.

- Det kan hverken være rigtigt eller rimeligt, at det er de mest udsatte grupper, der skal betale for regeringens problem med at finde finansiering, siger kommunalordfører Magnus Heunicke (S), som understreger, at forslaget ikke bygger på et grundigt analysearbejde, men mere en

"De gør et forsøg på at splitte det kommunale landskab ved at love nogle kommuner penge fremfor andre. Men hvis de vil lave en udligningsreform, må de gøre det ad fordøren og ikke ad bagdøren."

Frank Jensen (S),
overborgmester i København

politisk mavefornemmelse. Samtidig sår han tvivl om, hvorvidt pengene overhovedet kommer til at gå tilbage til kommunerne, som regeringen lægger op til.

- Alle ved jo, at de har et problem med at få skaffet finansiering til deres finanslov i efteråret, hvor de også har lovet topskattelettelser. Det her forslag skal skaffe dem penge, men der er vel næppe noget mere usympatisk område at tage pengene fra end de socialt udsatte, siger kommunalordføreren.

Til gengæld åbner Socialdemokraterne op for en bredere debat om udligning frem mod 2018, hvor der i forvejen skal ændres på refusionssystemet ovenpå beskæftigelsesreformen.

- Der er masser af gode argumenter for en udligningsreform - også en, der er større,

end der er lagt op til nu, fortæller Magnus Heunicke.

Del af en følsom debat

Frem mod årsskiftet arbejder regeringens finansieringsudvalg på en række forslag ud fra et kommissorium om refusionssystemet. Men udligningsdebatten ulmer fortsat i det kommunale Danmark, hvor 66 borgmestre forrige år gik sammen om et angreb på hovedstadsudligningen. Der lobbies ihærdigt for at få draget flere udligningssspørgsmål ind i diskussionen på Christiansborg.

- Med kommunalreformen ønskede man at gøre op med særtilskudspuljer og gøre kommunerne store nok til, at de kunne klare sig selv. Men siden er der bare kommet nye særtilskud, for hvis ikke vi har dem, så går nogle kommuner simpelthen konkurs, siger borgmesteren i Hjørring, Arne Boelt (S), som sammen med sine ti nordjyske kolleger har fået lavet et regnestykke på de økonomiske uretfærdigheder i udlignings-systemet, der tilsammen løber op i et nordjysk minus på 1,5 milliard kroner.

Borgmesteren i Jammerbugt, Mogens Gade (V), mener, det kun er rimeligt, at Venstre og Dansk Folkeparti nu også snakker om en omfordeling af både det sociale særtilskud og omprioriteringsbidraget.

- Jeg har været med i kommunalpolitik i 27 år, og jeg har været med til at kæmpe den

her kamp i 27 år. Vi har haft rigtig svært ved at finde gehør, selvom vores pointer bliver bedre og bedre dokumenteret, siger han og langer samtidig ud efter KL, som han mener er for dårlig til at tage debatten.

Overborgmester Frank Jensen mener, at der har været en løbende debat i KL om emnet, og at de økonomisk trængte kommuner også er blevet godt kompenseret i de senere års økonomiaftaler med regeringen. Samtidig opfordrer han til sammenhold, fordi udligningen ellers hurtigt kan kædes sammen med omprioriteringsbidraget.

- Det kan godt ske, at der vil være opbakning til at plukke os i hovedstadsområdet, men mine kolleger bør spørge sig selv, hvem der så vil blive plukket næste år. Vi har i kommunerne kun én fælles interesse, og det er at sige fra overfor det her fra start, siger Frank Jensen.

Borgmestrene i det nordjyske understreger da også, at de ikke vil spises af med særpuljer og omprioritering.

- Det bliver bare lap på lap, og så trækker man et kort op og siger: Vi har også noget, der går jeres vej. Det kan da godt ske, men lad os nu få alle kort på bordet og taget diskussionen om udligning mere bredt, slutter Arne Boelt.

o

Daginstitutioner får hjælp til at modtage flygtninge

Flygtningebørn er blevet en del af hverdagen for børnehaver i hele landet, men det er stadig en ny udfordring. Derfor har Center for Udsatte Flygtninge og BUPL udarbejdet en guide, der skal hjælpe pædagogerne med at modtage flygtninge.

o børn

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Pædagogen Ann Wagner har hjulpet mange børn, hvor særlig sproget er en barriere. I sine 20 år i Bondebyens Børnehave i Kongens Lyngby har hun taget tosprogede og adoptivbørn i hånden, lært dem hverdagens danske gloser og ført dem ind i fællesskabet med de andre børn.

Nu er hun stødt på en ny udfordring. Nu spiller kultursammenstød og mulige traumer ind. Nu er det flygtningebørn og familiesammenførte, hun skal indsluse i en dansk børnehave: det er en flygtningefamilie, hun skal samarbejde med. I november sidste år modtog Bondebyens Børnehave en 4-årig iransk pige, der i august blev familiesammenført med sin far. Nu skal Ann Wagner sørge for, at også hun bliver en del af børnehavens kultur, lege og rutiner.

Med den voksende flygtningestrøm, Danmark har oplevet de seneste år, står mange børnehaver landet over med den samme nye udfordring som Bondebyens Børnehave. Derfor har Center for Udsatte Flygtninge, der er et videncenter under Dansk Flygtningehjælp, i samarbejde med pædagogernes fagforening BUPL udarbejdet en guide til daginstitutionerne. Og det er en succes: Det første oplag på 3.000 pjecer blev efterfulgt af endnu et oplag på 3.000, og Center for Udsatte Flygtninge har nu fået trykt endnu 6.000 eksemplarer.

Positiv respons

Næstformand i BUPL Birgitte Conradsen har ikke hørt andet end positive tilbagemeldinger fra sine medlemmer. Hun har mødt et stigende ønske om mere viden, for selvom pædagoger i dagtilbud er vant til at arbejde med børn, som oplever udfordringer, så

”Det her er en helt særlig situation, hvor der kommer nogle børn, som har en masse med i bagagen og forældre, som måske er endnu mere traumatiserede. Derfor har det været vigtigt at give så megen information som overhovedet muligt.”

Birgitte Conradsen, næstformand i BUPL

Flygtningebørn har stærke oplevelser med i bagagen og kan derfor have andre behov end deres danske jævnaldrende. Men hvilke? Hos institutionerne er der rift om en ny guide.
Foto: Rasmus Flindt Pedersen / Polfoto

er der andre nuancer hos børn, der har oplevet krig og rædsler.

- Det her er en helt særlig situation, hvor der kommer nogle børn, som har en masse med i bagagen og forældre, som måske er endnu mere traumatiserede. Derfor har det været vigtigt at give så megen information som overhovedet muligt, siger Birgitte Conradsen.

Hos Center for Udsatte Flygtninge oplever de samme respons. Leder af videncenteret, Mette Blauenfeldt, forklarer, at efterspørgslen fra pædagogerne har været stigende det sidste år, og derfor tøvede de heller ikke med at sætte gang i udarbejdelsen.

- Det er selvfølgelig altid vigtigt, at man har indrettet sin dagligdag efter de børn, der går i daginstitutionen - det er helt banalt. Nu er der så bare en gruppe børn, som er anderledes, end institutionerne er vant til, og derfor skal man lige have tunet ind på, hvordan tilbuddet til de her børn og deres forældre skal indrettes, siger Mette Blauenfeldt og tilføjer, at interesserede fra hele landet har meldt sig. Også blandt dem, som endnu ikke har

modtaget flygtninge, men forventer at gøre det snart, og det er ifølge lederen en vigtig pointe.

- Det tyder på, at de gerne vil forberede sig, og det synes jeg er meget positivt.

Har de fleste redskaber

Ann Wagner fra Bondebyens Børnehave var tidligt bevidst om, at hun kunne trække på en erfaring med tosprogede og adoptivbørn. Og da den iranske pige begyndte at slå de andre børn, benyttede hun sig af samme metode som ved alle andre.

- Og det har hun så taget til sig, siger Ann Wagner.

For selvom flygtningebørn på flere punkter adskiller sig fra andre børn med udfordringer - lurende traumer eksempelvis - så er det meste af arbejdet noget, de kender. Og det er i virkeligheden guidens vigtigste budskab. Pædagogerne må ikke blive forskrækkede over alt det, der virker fremmed ved flygtninge, der lige er kommet til landet og skal starte forfra.

- Mange pædagoger tænker, at de mangler noget, når det gælder flygtningebørn. Men de er udmærket rustede med deres uddannelse til at tage imod alle typer familier og få øje på de børn, som ikke trives. For de flestes vedkommende er 80 procent af det, der skal til, noget, de gør i forvejen. Vi skal huske, at flygtningebørn først og fremmest er børn, siger Mette Blauenfeldt.

Efter succesen i daginstitutionerne er Center for Udsatte Flygtninge allerede ved at

være klar med nyt materiale. De står nemlig med lignende udfordringer andre steder, og derfor kommer der snart pjecer til skolelærerne i samarbejde med Danmarks Lærereforening og til dagplejerne i samarbejde med FOA.

I forhold til pædagogerne er både BUPL og Center for Udsatte Flygtninge klar til at kigge på yderligere materiale, men ifølge Mette Blauenfeldt bør en evaluering komme først. For selvom pædagogerne har været glade for guiden, understreger Mette Blauenfeldt, at man ikke kan måle den reelle effekt endnu.

På trods af sin mangeårige erfaring er pædagog Ann Wagner stadig utrolig glad for, at der blev taget initiativ til en guide til pædagogerne. Til at hjælpe dem med de 20 procent af arbejdet, der er nyt for dem.

- Vi er godt rustede, men det er nødvendigt med mere hjælp, og der er ting, jeg gerne vil vide mere om. Så vi er meget glade for det, siger

VI HAR BRANCHENS BREDESTE VIFTE AF PRODUKTER OG LØSNINGER

KVALITET HELE VEJEN
pankas.dk

BÆREDYGTIG ASFALT

"Det kan godt være, at kommunerne samlet set sparer penge på de nye beredskaber, og der er også god mening i at samarbejde.

Men for os giver det bedre mening og økonomi selv at udvikle vores beredskab."

Benedikte Kiær (K), Helsingørs Borgmester

Helsingør Kommune: Vi kører selv

Fire kommuner har valgt at stå udenfor de fælleskommunale beredskaber. Helsingør Kommune er en af dem.

enegang

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Det blev for dyrt, og sikkerheden for flere af kommunens områder blev for dårlig. Sådan konkluderede Helsingør Byråd i slutningen af 2015 og trak tilsagnet om at indgå i Nordsjællands Brandvæsen tilbage.

Helsingør er en af de fire kommuner, som foreløbig har valgt at stå udenfor de nye fælleskommunale enheder. De øvrige er Slagelse, Tårnby og Sønderborg. I Slagelse og Sønderborg har grundelsen først og fremmest været økonomisk, mens Tårnby frygter, at Københavns Kommune bliver for dominerende i det nye Hovedstadens Beredskab. Derudover står Bornholms Regionskommune udenfor af geografiske årsager.

- Vi kunne ikke godkende den dimensioneringsplan (samlet plan for beredskabet, red.), som Nordsjællands Brandvæsen forelagde, siger Helsingørs borgmester Benedikte Kiær (K).

- Vi skulle betale uforholdsmæssigt meget og samtidig lukke Tikøb Brandstation. Men det ønskede vi ikke, blandt andet fordi det ville gå hårdt ud over brandstationen i Hornbæk. Det var en skrivebordsøvelse og regnearkstal, og til sidst måtte vi erkende, at hvis vi stadig skulle kunne samarbejde med nabokommunerne på andre områder, måtte vi opgive det her, siger Benedikte Kiær.

Hun tilføjer, at det ikke bliver dyrere for Helsingør at køre beredskabet alene.

- Tværtimod ser det ud til at spare os for penge. Det kan godt være, at kommunerne samlet set sparer penge på de nye beredskaber, og der er også god mening i at samarbejde. Men for os giver det bedre mening og økonomi selv at udvikle vores beredskab. Og vores brandmænd er meget glade.

Kommunerne er ved at have styr på de nye, store beredskaber. Men KL kræver en stor del af de planlagte besparelser taget af bordet. Og fire kommuner har valgt at stå udenfor den fælles løsning.

sporskifte

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Det er den største ændring af det danske beredskab nogensinde, men nu er den ved at være på plads. 86 kommunale redningsberedskaber er blevet til 20 fælleskommunale - mens fire kommuner foreløbig har valgt selv at sidde på førersædet i udrykningskøretøjerne.

Og meldingen fra kommunerne og Beredskabsstyrelsen er generelt positiv. Til gengæld er der i kommuner-

ne stor irritation over, at staten har ændret forudsætninger midt i processen ved at opgive størstedelen af de planlagte besparelser på det statslige redningsberedskab uden samtidig at lempe spærkravene for kommunerne.

I KL mener Koldings borgmester Jørn Pedersen (V), som er formand for KL's teknik- og miljøudvalg, at staten bør opgive kravet om besparelser i de kommunale beredskaber.

- Vi har gennemført en kæmpe omlægning, men midt i det hele har forudsæt-

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43

Det nye fælleskommunale redningsberedskab Trekantbrand kom på sin første store opgave, da der i februar opstod en storbrand på Fredericia Havn. Branden var en af de største i nyere tid og en miljøkatastrofe, hvor en tsunami af palmeolie og gødning fra de brændende tanke skyllede ud i Lillebælt. Fredericia Kommune overvejer et sagsanlæg mod ejerne af de ødelagte tanke.

Foto: Mads Hansen / Polfoto

”Der kommer flere og flere klimahændelser, som kræver, at vi rykker ud. Og det er over 90 procent af beredskabet, som kommunerne står for.”

Jørn Pedersen (V), borgmester i Kolding og formand for KL's teknik- og miljøudvalg

det ikke har været forudsat, at der skulle følge nye penge med opgaver fra det statslige til det kommunale redningsberedskab.

Beredskabet virker

I Beredskabsstyrelsen har kontorchef Henrik G. Petersen fulgt processen tæt. Styrelsen skal afgive en udtalelse om de enkelte planer og er cirka halvvejs i den proces, men styrelsen har løbende rådgivet, så der er få overraskelser undervejs. Henrik G. Petersen har store forventninger til de færre og større redningsberedskaber.

- Vi får nogle robuste enheder med en høj grad af professionalisme. Samtidig har jeg baseret på erfaringer fra Storbritannien en forventning om, at særlig forebyggelsen kan blive bedre. Her er redningsberedskaber også slået sammen, og det har givet gode resultater, siger han.

Henrik G. Petersen understreger, at Beredskabsstyrelsen ikke har foretaget en evaluering af de nye redningsberedskaber og derfor ikke kan sige noget konkret om, hvordan de virker.

- Men de politiske partier bag den nye aftale om redningsberedskabet har besluttet, at der skal ligge en rapport om det klar til næste forår, som skal se på et behov for eventuelle justeringer, siger Henrik G. Petersen.

Jørn Pedersen er også positivt stemt overfor de nye be-

redskaber.

- Der er rigtig mange plusser. Vi har selv et konkret eksempel i vores område fra branden på Fredericia Havn for et par måneder siden, som var en af de største brande, vi har haft i mange år. Her var førstedykningen meget effektiv, fordi vi havde et samlet beredskab og en klar kommandovej. Efterfølgende blev flere af slukningskøretøjerne skadet af den syredannelse, som skete under branden, men her har vi i den store enhed også kunnet rykke rundt på dem og få dem repareret, så vi stadig har et ordentligt beredskab, siger han.

Ifølge Jørn Pedersen er den største udfordring - foruden pengene - nu at få lovene tilpasset de nye tider. Blandt andet skal beredskabernes planer stadig godkendes separat i hvert eneste byråd.

- Her ville det give bedre mening, at det var den fælles beredskabskommission, som kunne tage stilling. Og så skal vi huske, at vi også stadig skal sikre tryghed og nærhed for vores borgere og de mange frivillige.

Forsvarsminister Peter Christensen oplyser, at Folketinget i den kommende tid vil behandle beredskabsloven, men at der umiddelbart er lagt op til, at det fortsat er de enkelte kommunalbestyrelser, som skal godkende planer for den såkaldte risikobaserede dimensionering. ●

ningerne ændret sig. Staten opgiver sine besparelser af årsager, som også rammer os, og derfor bør kommunerne naturligvis friholdes på samme vis, siger Jørn Pedersen.

Kommunerne får tæskene

I Helsingør Kommune kalder borgmester Benedikte Kiær (K) statens rolle for 'uskøn'.

- Kommunerne blev pålagt massive besparelser, og vi har taget nogle kampe for at nå frem til de besparelser, og også kampe med borgerne, som var imod. Når man så ser, at staten ikke gør, hvad

den siger, og at der ikke sker noget ved det, kommer borgerne til os og siger 'Hvorfor kæmpede I ikke bare imod?'. Kommunerne er blevet straffet for at gøre det, de blev bedt om, siger Benedikte Kiær.

Jørn Pedersen medgiver, at kommunerne bredt set sparer penge ved at være med i større enheder, men samtidig er situationen anderledes, end da kommunerne for et par år siden indgik aftalen.

- Staten bruger jo blandt andet klimaændringerne, flygtningesituationen og ter-

ror som begrundelse for at friholde egne beredskaber for sparekravene, men den udfordring har vi også i kommunerne. Der kommer flere og flere klimahændelser, som kræver, at vi rykker ud. Og det er over 90 procent af beredskabet, som kommunerne står for, siger Jørn Pedersen.

Han oplyser, at det bliver et centralt punkt i de kommende forhandlinger om kommunernes økonomi, men forsvarsminister Peter Christensen (V) lader i et skriftligt svar forstå, at det kan blive tunge forhandlinger.

- Jeg er ikke enig i argumentet om, at kommunerne skal friholdes forholdsmæssigt, skriver Peter Christensen.

- Jeg har lagt vægt på, at vi beholder vores statslige beredskabscentre rundt om i landet, da det statslige redningsberedskab kommer alle til gode - også de kommunale redningsberedskaber - ikke mindst når der er behov for større og længerevarende indsatser. Overføres der ikke statslige beredskabsopgaver, så vil udfordringerne også være mindre for de kommunale redningsberedskaber, da

Datakamp mellem kommunerne og staten

I Aarhus Kommune tegner sig et flertal for at bruge 20 millioner kroner på et it-system, der som strategisk våben kan bruges i kampen mellem KL og regeringen. Flere Aarhus-rådmænd er imod. 'Spild af penge, vi har de data i forvejen,' mener de.

◉ værktøj

Af Per Vinther
per@kommunen.dk

Bedre data og viden er nødvendige for KL og kommunerne i forhandlinger og diskussioner med regeringen. Derfor bør Aarhus Kommune ifølge borgmester Jacob Bundsgaard (S) ligesom 78 andre af landets kommuner anskaffe sig KL's benchmark- og analyse-it-system, Fælleskommunalt Ledelsesinformationssystem (FLIS), som KL har opfordret kommunen til at deltage i.

Aarhus Kommune vil være bundet af aftalen om FLIS i otte år til en pris på cirka 20 millioner kroner. Oven i prisen skal der bruges tid på validering af de nøgletal, som FLIS skal fodres med.

Ifølge KL og Kombit, som står bag FLIS, er et hovedformål med FLIS at styrke kommunernes strategiske position i forhold til staten. KL's bestyrelse har centralt besluttet, at der skal arbejdes for, at alle kommuner tilslutter sig FLIS. KL har på den baggrund sendt et brev med anmodning om, at Aarhus Kommune tilslutter sig, og KL lægger ifølge Jacob Bundsgaard pres på ved at sige, 'at de øvrige 15

"Problemet er, at de data, man vil samle med FLIS, allerede er tilgængelige i kommunerne. Det betyder, at den investering, Aarhus Kommune skal lave på mange millioner kroner, får vi intet ud af til glæde og gavn for vores borgere."

Bünyamin Simsek (V),
rådmand for Børn og Unge i Aarhus

kommuner, der endnu ikke er tilsluttet FLIS, vil tilslutte sig, når København, Aarhus og Odense gør det.'

FLIS kan blandt andet sammenligne data på skole- og ældreområdet fra alle landets

kommuner, men i hørings-svarene i Aarhus har fire af kommunens seks magistratsafdelinger taget forbehold for systemet, som de blandt andet finder for dyrt og sætter spørgsmålstegn ved kvaliteten af. Jette Skive (DF), rådmand for Sundhed og Omsorg, forstår ikke, hvorfor borgerne skal betale for, at KL fører krig mod staten.

Spild af penge

Det gør Bünyamin Simsek (V), rådmand for Børn og Unge, heller ikke, og han siger ligeud, at det er spild af borgernes penge:

- Både jeg og mit parti Venstre stemmer imod, og som rådmand for Børn og Unge har jeg sendt et kritisk høringssvar. Problemet er, at de data, man vil samle med FLIS, allerede er tilgængelige i kommunerne. Det betyder, at den investering, Aarhus Kommune skal lave på mange millioner kroner, får vi intet ud af til glæde og gavn for vores borgere, siger Bünyamin Simsek.

Han fastslår, at det er et redskab, man kan bruge i en tal-krig mod staten, så man har et våben fra KL's side, som man kan bruge overfor den til enhver tid siddende regering.

- Det kommer ikke borger-nærhed og borgervelfærd til gode, som jo er kommunernes opgave.

Det er for tal- og it-nørder, men det er skatteydernes penge, der skal bruges. Det giver ikke mening.

Bünyamin Simsek mener, at sagen har stor status for KL og Jacob Bundsgaard som næstformand for KL, og det giver da KL nogle udmærkede redskaber. Noget, som kommunerne besidder i forvejen.

- Så man laver et teknisk våben og redskab, man kan

bruge overfor Christiansborg. Det burde vi ikke finansiere fra Aarhus Kommunes side. Det er vi modstandere af.

Han understreger, at kommunen ikke får noget for pengene, fordi alle de data og alle de regneark, de ønsker, har man allerede i kommunen.

- Det er dobbeltdata det her, og det er lig med endnu flere it-systemer, som vi ikke har brug for i Danmark. KL kan jo bare spørge os om de data, de gerne vil have. Det svarer vi hellere end gerne på. Svarene behøver det ikke at være, pointerer Bünyamin Simsek.

Dialog - ikke kamp

I KL handler det om at få kommunerne med på vognen, fordi det er vigtigt at få opdaterede, valide og sammenlignelige data og tal i kommunerne.

- I dag har kommunerne et hav af fagsystemer, som de bruger i større eller mindre grad. Og med forskellig registreringspraksis. Med FLIS har kommunerne og KL fået automatisk og nemmere adgang til data på tværs af kommuner. Det er vigtigt at arbejde på at få bedre og korrekte data, fordi korrekte data er essentielle i dialogen mellem kommunerne og staten, siger Morten Mandøe, chef-økonom i KL.

For ham og KL handler FLIS også om, hvad man putter i det.

- FLIS handler om, hvad kommunerne kan og putter ind i systemet. Nogle data kan bruges i kommunerne, andre data i forhold til staten. FLIS trækker kun på kommunernes egne kildesystemer. Vi kan se, at gennemsligtigheden i FLIS øger kvaliteten. Især på områder, hvor vi ikke har haft særlig gode data for eksempel for udsatte børn og

FLIS trækker kun på kommunernes egne kildesystemer. Vi kan se, at gennemsligtigheden i FLIS øger kvaliteten. Især på områder, hvor vi ikke har haft særlig gode data, for eksempel for udsatte børn og voksne i botilbud."

Morten Mandøe,
cheføkonom hos KL

voksne i botilbud, siger Morten Mandøe.

Til kritikken fra Aarhus om, at FLIS er et strategisk kampredskab mod staten, siger han:

- Jeg kalder det dialog med staten. Kommunerne skal i forvejen registrere meget, og her kan man spørge først, hvad der giver mening i en lokal kontekst. Det kan bruges aktivt i kommunerne, og vi har fået datadisciplin og bedre data generelt. KL har udbudt FLIS åbent, og der er stor tilslutning.

Står stærkere sammen

Han pointerer, at kommunerne står langt stærkere med FLIS, når de skal sammenligne nøgletal indbyrdes og i forhold til staten.

- FLIS er en nøgletalsklub, som kommunerne bruger aktivt. Et stærkt redskab. Det giver hver enkelt kommune

mulighed for at benchmarke og analysere på helt opdaterede tal. Kommunerne skal også agere i forhold til staten i forhandlinger. Hvis vi kan give de rigtige svar til regeringen, er det nemmere for kommunerne og KL. Alternativet kan blive endnu flere dokumentationskrav.

Det handler også om at bruge tal og data rigtigt.

- For eksempel diskussionen omkring inklusion i skolen - det har der været en masse diskussion af på et tilfældigt grundlag med lidt tilfældige tal. Med FLIS kan vi vise med stor validitet, hvor gode kommunerne er til inklusion, siger Morten Mandøe.

Mads Toftegaard er økonomidirektør i Fredensborg Kommune. De har været med i FLIS, siden det startede for godt tre år siden.

- Vi ville gerne bruge vore nøgletal til noget mere end blot at sammenligne med de nærmeste kommuner, og vi ville gerne give vore politikere noget at sammenligne med. Det har givet os reelle politiske handlemuligheder, og vore politikere er glade for det, siger han.

Han understreger, at FLIS hele tiden bliver udbygget, og i år har de fået aktivitetstal og udvidede nøgletal for børn, ældre og skoler.

- Det bedste ved FLIS er, at hvor vi tidligere havde nogle politiske drøftelser på et noget løsere grundlag, så kan den sammenligning med de andre kommuner, som FLIS giver mulighed for, nu være med til at tydeliggøre det reelle politiske handlerum. Det giver et langt bedre grundlag for de politiske diskussioner og forhandlinger, siger Mads Toftegaard. ◉

Om FLIS

► FLIS består primo 2016 af følgende dataområder: Borger, Økonomi, Personale/Fravær, Skole, Ældre/Omsorg, Voksenhandicappede og Udsatte Børn og Unge. For disse områder findes der 1.100 nøgletal og en række standardrapporter.

► Løsningen trækker data direkte fra kommunernes økonomi- og fagsystemer og består af tre elementer - et datavarehus, en datainfrastruktur og en portal.

► Rådata og benchmarkdata opdateres månedligt og kan overføres til et lokalt ledelsesinformationssystem, hvor de kan anvendes som datakilde til nøgletal og lokale rapporter. Data kan også benyttes i kommunens GIS-system for eksempel til socioøkonomiske rapporter.

Net, app, papir

Læs om den seneste udvikling i og omkring de danske kommuner krydret med internationale perspektiver og debatskabende opinion. *Kommunen* fås som avis og app foruden i en netudgave, som opdateres ugentlig. Bestil avisen – ring 333460 60 eller send en mail til adm@kommunen.dk, og vi tager kontakt til dig.

kommunen

politik fra rødderne

Et fuldt avisabonnement koster 2.575 kroner per år (avisen er momsfritaget), indeholder 30 udgivelser årlig, fuld adgang til ugentlig opdateret nyhedsside med tilhørende artikeldatabase og gratis app.

Download avisen som app: Find den på Apple App Store eller scan qr-koden her på siden. Appen er gratis, men avisen kan kun downloades med et avisabonnement. Har du ikke et abonnement, kan du dog stadigvæk downloade en enkelt udgave gratis.

Christian Thygesen kan næppe anklages for at være groet fast i borgmesterstolen, når han efter kun en enkelt periode vælger at sige farvel til rådhuset. Og selvom han ikke har lagt sig i selen for at være folkelig, er der opnået betydelige resultater med en ny strategi, der gerne skulle sikre flere folk i Faaborg-Midtfyn fremover.

Foto: Casper Christensen Holmelund / Polfoto

først er der om ti år, hvor det ikke længere er mig, der er borgmester. Det har jeg ingen problemer med, pointerer Christian Thygesen.

To danmarksrekorder

Han har to danmarksrekorder: Den borgmester, der har boet kortest tid i den kommune, hvor han er valgt. Han flyttede til Faaborg med familien i 2009 og blev valgt i 2013. Desuden kortest tid som medlem af sit parti, inden han blev valgt. Han blev medlem syv dage før opstillingsmødet.

- Jeg er ikke opvokset i en politisk ungdomsorganisation og derfor knap så partipolitisk, men mere pragmatisk. Venstre spurgte mig, og først sagde jeg nej, men lovede at overveje det. Jeg har boet i udlandet i 17 år med min familie, og man lærer at sætte større pris på demokratiet, når man er ude i verden.

Han blev enig med sin familie om, at han stillede op.

- Når man er så meget ude, er man stolt over den sammenhængskraft, den tillid, vi har til hinanden, den måde, vi debatterer på: en meget værdig og åben facon - noget, mange lande misunder os, og noget, vi tager for givet. Og det var medvirkende til, at jeg sagde ja.

Ny strategi

En af de ting, der optog og optager Christian Thygesen, er udkantsdebatten.

- Jeg var meget provokeret af den udkantsdebat, der kørte under finanskrisen. Det var forfærdeligt at høre på. Vi har en halv times kørsel til Danmarks tredjestørste by og kun to timer til vores hovedstad. Det er et skabt prædikat, en mental tilstand, og her på Sydfyn var det lidt en undskyldning for ikke at tage ansvar for sig selv og for ikke at gøre noget, mener han og refererer til folks automatreaktion:

"Vi er jo udkant, hvad kan vi gøre?" "Det er nogle andres skyld".

- Det provokerede mig til at se på, hvad vi kan gøre. Første del af det var at få en åben erkendelse af, hvad det var for en situation, vi reelt stod i, understreger han.

Med et enigt byråd bag sig kastede han kommunen ud i en ny tilgang til det hele:

Nyudviklingsstrategi "Nødvendige forandringer", der har det konkrete mål, at kommunen i 2030 skal have 2.000 flere borgere sammenlignet med 2015.

- En sådan ændring fungerer kun, hvis vi i samklang med vores borgere, foreninger, institutioner og virksomheder får skabt en fælles forståelse af, at vi skal gøre det sammen. Han og de øvrige politikere har sat et hav af ini-

"Det er vigtigt, at det, jeg står for her, har en lang udløbstid. Hvis ikke, kunne det være lige meget. Hvis vi havde stemt alt igennem med det mindst mulige flertal, så ville det hele sikkert blive ændret, når en anden kommer til. Og hvad fik jeg og kommunen ud af det? Ingenting."

Christian Thygesen

tialt i søen, der kommer rundt i alle hjørner af kommunen med stor borgerinddragelse. Første trin var at lave et udvalg med fokus på lokalsamfundene, som tager rundt i lokalområderne og laver træffemøder uden dagsorden.

- Vi kommer ikke med en stor pose penge; det har vi ikke midler til. I stedet arbejder vi med forskellige projekter, der kan skabe engagement. Vi arbejder på at stimulere fællesskaberne; dér har vi sat to millioner kroner af over en fireårig periode som borgerbudgetter.

Næste runde handler om at få skabt engagement og vise lokalsamfundet, at der er midler til det.

- Det viser, at der er masser af ideer og engagement her.

Brede forlig

Christian Thygesen har været god til at indgå en bred konstitueringsaftale og brede budgetforlig, og kommunen har lige lavet en massiv ændring i organisationen med en helt ny direktion, som de har lagt om fra tre direktører med 12 chefer under sig til en direktion på nu to chefer med seks koncernchefer under sig - en proces, der har været bred politisk enighed om.

Han ser selv som sin største succes, at han har kørt en helt ny udviklingsstrategi igennem, fået tilpasset organisationen og gjort det på den måde, de har gjort det:

- Et enigt byråd, der står bag. Jeg ser mig selv som en projektborgmester og ikke som en, der skal bæres ud herfra, pointerer han.

- Det er vigtigt, at det, jeg står for her, har en lang udløbstid. Hvis ikke, kunne det være lige meget. Hvis vi havde stemt alt igennem med det mindst mulige flertal, så ville det hele sikkert blive ændret, når en anden kommer til. Og hvad fik jeg og kommunen ud af det? Ingenting, fastslår Christian Thygesen.

Faaborg-Midtfyn Kommune er i fuld gang med at implementere en ny strategi, der skal ændre mentaliteten fra udkantspassivitet til én, der kan forandre og tiltrække borgere. En af drivkræfterne i den proces er borgmester Christian Thygesen (V), der stopper efter blot en enkelt periode.

◉ projektmester

Af Per Vinther
per@kommune.dk

Han sagde fra begyndelsen, at han højst ville sidde to valgperioder. Det bliver kun til en enkelt, når Christian Thygesen med udgangen af 2017 stopper som borgmester og politiker. Noget, der både overraskede hans parti Venstre og borgerne i kommunen.

- Jeg stopper ud fra en betragtning om, at når man går ind i politik, så ved man, at der er omkostninger forbundet med det. Man skal så sikre sig, at man personligt får det ud af det, der retfærdiggør den investering, man gør. Det at være borgmester er mere end en fuldtidsstilling, så man bliver nødt til at ned-

prioritere alt andet, og det har jeg ikke lyst til i fire år mere, siger Christian Thygesen.

Han er ikke typen, der er taget ud for at klippe alle snore over ved diverse indvielser.

- Det betyder nok, at man scorer lidt lavt på sin folkelighed, der er vigtig, hvis man vil genvælges. Sådan er det i dag. Jeg prioriterer min indsats de steder, hvor det har størst effekt, og om, hvad der skal ske med kommunen, og ikke om, hvordan jeg bliver genvalgt.

Det, der er væsentligt for ham, er, at det, der sættes i søen, er af strategisk art, rækker ud i fremtiden og får lov at stå.

- Jeg har det fint med, at de frugter, der høstes, måske

Samskabelse i lokalsamfund – den nye andelsbevægelse?

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Trine Torp

Medlem af Folketinget (SF)

Velfærdssamfundet er under pres, og vi står med udfordringer med hensyn til sundhed, beskæftigelse, tryghed, social inklusion, miljø og klima – ovenikøbet ulige fordelt mellem boligområder og land og by. Udfordringerne viser med al tydelighed, at alt det, vi ellers tager for givet, skal revurderes i et kritisk lys, så vi også sikrer væsentlige værdier for det gode liv i fremtiden. Der er brug for nye, kreative løsninger for at udvikle velfærdssamfundet.

Svaret er ikke gold nedskæringspolitik, for nedslidning af velfærdssamfundet opløser skridt for skridt den samfundsmæssige solidaritet og overlader ansvaret til den enkelte. Vi skal i stedet udvikle en omstilling, der er solidarisk, bæredygtig, demokratisk og inkluderende.

Vi skal skabe ny mening lokalt blandt andet ved at gøre fællesskabet levende og nærværende. Vi skal inddrage civilsamfundets netværk, lokalråd, boligforeninger, faglige organisationer, kulturliv, virksomheder og så videre. Omfattende og langsigtet. Alle gode kræfter skal inviteres med til at skabe resiliens og inddrage borgerne i arbejdet med de mange udfordringer, vi står overfor. Samskabelse er en måde at tage fælles ansvar og skabe solide og robuste løsninger på.

Ikke en del af systemet

Civilsamfundet rummer ressourcer og kompetencer, der bygger på tillid, personligt engagement, lokalt tilhørsforhold og tid til samvær ved direkte møde mellem mennesker. I bedste fald giver det flere borgere selvspekt og ejerskab og bidrager til social bæredygtighed ved at inkludere borgere, der ellers glider ud af fællesskabet. Uafhængighed af offentlige myndigheder giver frihed til at være innovativ, og civilsamfundsaktører kan være talsmænd for udsatte borgere, fordi de ikke er en del af "systemet", og kan dermed styrke demokratiet med et konstruktivt med- og modspil til myndighederne.

Der findes allerede mange gode eksempler. For bare at nævne nogle:

- Støtte til integration af flygtninge gennem samvær, rådgivning og lektiehjælp
- Naturplejeprojekter som for eksempel kogræsser- og fårelav og ørredpatruljer i samarbejde med skoler og børnehaver, der adopterer en å, som de tjekker og renser
- Sluselav, hvor borgere har taget initiativ til at etablere en diskret og effektiv højvands-sikring
- Kulturøkologiske foreninger, som bidrager til byudvikling og udsmykning af gaderummet
- Foreninger, som bygger bro mellem udsatte børn og unge og et aktivt fritidsliv
- Natteravne, der diskret følger de unge i natlivet og hjælper, hvis det er nødvendigt
- Og der findes selvorganiserende landsbyer, der tager vare på egen bæredygtig infrastruktur som for eksempel spildevandsrensning, eller lokale tiltag som lokalråd, deleværksteder, bogby, festivaler med mere.

"Afbureaukratisering og tillid er en vigtig forudsætning for ambitiøs samskabelse, som dermed også vil kunne styrke fagligheden og genskabe et reelt handlerum for de offentligt ansatte."

Hvad enten det er grøn omstilling, støtte til integration, udvikling af velfærd, vedligehold af infrastruktur, er det centrale, at de er opstået, fordi de giver mening og en umiddelbar gevinst for den enkelte. Initiativerne er blevet prioriteret i en travl hverdag, ikke som noget, man skal gøre, men fordi man har haft lyst til og har fundet mening i at tage ansvar og deltage. Og mening skabes bedst ved lokale løsninger. Vi har som mennesker svært ved at relatere os til sociale fællesskaber, hvis de bliver for store.

Kommuner skal facilitere

Inddragelse af det civile samfunds aktører kræver dog en 'infrastruktur', der kan støtte det. Kommunerne skal derfor være bedre facilitatorer for udviklingen af det civile samfund og dermed styrke samspillet med foreninger og netværk.

Samskabelse i lokalsamfund kan fremmes ved at gøre det meningsfuldt for de forskellige aktører at gå ind i et forpligtende samarbejde med myndighederne. Frivillige organisationer skal understøttes i at arbejde "højroret" og derved gøre opmærksom på gode eksempler og kompetencer. Det kan blandt andet ske via bedre internet og hjælp til at etablere og drive sociale platforme og dialogfora samt til at understøtte en aktiv vidensdelingskultur.

Organisationerne i "den 3. sektor" kan allerede meget, men de får brug for en bedre grundfinansiering lokalt og landsdækkende. Den bør laves, så den fremmer organisationernes mobilisering af frivillige. De kan også støttes med lokaler, mikrolån til iværksættere, crowdfunding og så videre. Og der kan skabes lokale innovationsplatforme, der har midler til forsøgsarbejde og evaluering, så gode eksempler kan breddes ud på landsplan.

En af forudsætningerne for at skabe en sådan udvikling er, at man giver større spillerum for de selvejende institutioner, socialøkonomiske virksomheder og kooperativer, som allerede eksisterer. Men hvad så med de offentlige institutioner og forvaltninger? Hvad er deres rolle?

De skal naturligvis bistå og løse de opgaver, de er sat i verden til. Men de skal åbnes og

udvikles, så de bedre medvirker (læs: samskaber!) i samarbejdet med det civile samfunds mange aktører. De ansatte skal derfor frigøres fra skrivebord og skærm for at kunne skabe det samspil med civilsamfundet, som er muligt for den enkelte forvaltning eller institution.

Regler og kontrol skal vige, så der bliver plads til at handle fleksibelt ude i samfundet. Afbureaukratisering og tillid er en vigtig forudsætning for ambitiøs samskabelse, som dermed også vil kunne styrke fagligheden og genskabe et reelt handlerum for de offentligt ansatte.

Andelsbevægelsen var med til at skabe vækst og rygrad i Danmark, og den var med til at bane vejen for den innovation, som betaler for velfærdssamfundet i dag. Historien har altså vist, at det både giver mening og økonomisk udvikling at understøtte og fremme lokale initiativer. Vi kan ikke løse alle udfordringer, der rammer os udefra, men vi har mange handlemuligheder indenfor vores kontrol. Samskabelse og fælles ansvar er grundforudsætninger for et resilient og robust samfund. •

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden.

Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43

**Morgendagens
meningsdannere**

Af Christina Krzyrosiak Hansen

**MIT POLITISKE
ANSVAR**

Jeg arbejdede i sommer som projektleder på en sommerskole i Holbæk for elever, der havde forladt folkeskolen uden et 2-tal i dansk og matematik. Et kommunalt projekt i samarbejde med EUC, der havde et klart mål: at give eleverne færdigheder i dansk og matematik, så de kunne starte på deres ungdomsuddannelse. Men i virkeligheden blev sommerskolen meget mere end det. Elever, der før havde haft svært ved at tro på sig selv og finde fodfæste i deres liv og derfor tit fejlede, fik nu et sted, hvor det var okay at have det sådan. Målet var at få eleverne til at bestå deres optagelsesprøve, men midlet dertil var et fokus på deres hele liv: at skabe en platform, hvor de havde andre end sig selv at turde spejle sig i.

Sommerskolen gav den lille ekstra gnist, som eleverne havde brug for. En gnist, der opstod, fordi vi gav plads til det. Dette fik mig til at tænke lidt dybere over kommunens rolle i borgernes dannelse og udvikling.

Vi som kommune skaber adfærd med de rammer, vi sætter op for vores medarbejdere og for borgerne. Hvornår har vi blandet os for meget i dannelsen af borgeren - hvornår har vi blandet os for lidt? Og kan vi i det hele taget tillade os at lade være? Det er sådan nogle spørgsmål, som vi hele tiden bør stille os selv.

Velkendt er det, at kommunen også har ansvar for den offentlige service, som borgerne i det daglige har kontakt med. Dette gælder blandt andet børnepasning, undervisning og ældrepleje. Men siden hvornår er det kommunale ansvar blevet nedbarberet til at handle om mennesker i systemer? For mig at se kan vores kommunale institutioner langt mere end at yde en nødvendig service. Det er igennem de kommunale institutioner, at mennesker udvikler sig og får mulighed for at spejle sig i hinanden. Det er her, man møder hinanden på kryds og tværs af økonomiske og sociale klasser og bliver socialt dannet. Vi skal ryste berøringsangsten af os, for det er, når mennesker er i hænder, at udviklingen sker. Det er ikke frihedsberøvende at sætte kommunal retning på menneskers hverdag. Det er frihedsberøvende at lade være. Se blot på vores ældrepleje. Her er det afgørende, at vi ikke blot symptombehandler. Vores ældre borgere har ikke brug for at blive umyndiggjort eller serviceret - de har brug for, at vi som kommunalpolitikere tager ansvar og sørger for, at medarbejderne har tid og ressourcer til mere end det, der nu lige må stå i afkrydsningskemaet.

En kritik af et system, som vi selv har skabt, hvor fokuset primært ligger på håndteringen af problemer fremfor menneskers selvrealisering. Det kommunale system er ikke bureaukratisk i sig selv - det er os som kommunalpolitikere, der sætter rammen. Den kommunale opgave er ikke blot at fungere som symptombehandler, men i lige så høj grad at sætte rammen for menneskelig dannelse og indhold. Og så kommer spørgsmålet om økonomi - om vi har råd til denne form for tænkning? Svaret er i virkeligheden meget klart: Ja, for det handler i bund og grund om, hvor vi lægger vores fokus. Og om vi fra statens side får de rammer, der skal til for at skabe den gnist, jeg startede med at præsentere.

Derfor er en af de vigtigste kampe, vi har, at kæmpe for mere frihed i kommunerne. Frihed til mere end blot at sårbehandle. Frihed til at kunne skabe rammer, som mennesker kan danne og udvikle sig i. Det er vores kommunale ansvar. Det er mit politiske ansvar. ●

Christina Krzyrosiak Hansen er studerende og medlem af byrådet i Holbæk for Socialdemokraterne

Post skal tilbage i den kommunale stald

Hun er politisk uafhængig, og så langer hun kraftigt ud efter den forening, hun selv i årevis stod i spidsen for. **Bettina Post** skal snart være borgerrådgiver for Høje-Taastrup Kommune - og det er ikke et skridt nedad den fiktive karrierestige, siger hun.

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Så måtte hun alligevel lige skænke sig en cognac og sør-

ge for, at der var strøm på telefonen. Den havde ellers lige ringet - telefonen. I den anden ende sad en journalist fra TV2, som ville høre, om det mon var rigtigt, hvad rygter på Christiansborgs gange ville vide, nemlig at hun, Betti-

na Post, her i 2014 stod til at blive socialminister efter Annette Vilhelmsen (SF).

Det kunne Bettina Post selvfølgelig ikke svare på, for hun havde ikke selv hørt noget. Men lidt fristet af muligheden kunne hun ikke undlade at være. Alligevel passer det hende godt i dag, at telefonen aldrig ringede, og at Manu Sareen (dengang De Radikale, nu Alternativet) kort efter blev udnævnt til socialminister. For udover at hun er partipolitisk neutral, så siger hun selv, at hun ikke egner sig til at stå på en talerstol og sige sætninger, hun ikke mener:

- Det er jo en del af det, når man går ind i politik og får sådan en fremtrædende post som for eksempel en ministerpost. Der skal man sluge nogle kameler, men jeg egner

mig dårligt til at skulle blive talt til rette. Det var det, man forsøgte i Socialrådgiverforeningen, hvor jeg måtte erkende, at det kan jeg ikke. Jeg har brug for at have mine holdninger, og jeg er fløjtende ligeglad med, hvor i det politiske spektrum jeg befinder mig, så længe jeg er overbevist om, at det er rigtigt, hvad jeg siger - og så længe det har basis i en faglig indsigt og ekspertise, siger Bettina Post.

Hun kom udefra

Bettina Post sad i toppen af Dansk Socialrådgiverforening 2004-2012. Først som næstformand og senere som formand. Hun gik fra aldrig at have været fagligt aktiv og direkte til at være næstformand for en fagforening.

"Jeg har brug for at have mine holdninger, og jeg er fløjtende ligeglad med, hvor i det politiske spektrum jeg befinder mig, så længe jeg er overbevist om, at det er rigtigt, hvad jeg siger - og så længe det har basis i en faglig indsigt og ekspertise."

Næsten fire år senere fortæller Bettina Post om det bagholdsangreb fra Majbrit Berlau, der kostede hende jobbet som formand i Dansk Socialrådgiverforening.

Foto: Bjørn Marcus Trappaud / Polfoto

- Jeg var den første, som kom helt udefra som en kritiker af organisationen for simpelthen at få socialrådgivernes faglighed frem i lyset. Jeg savnede det, som jeg nu savner igen i foreningen. Jeg manglede nogen, som kunne fortælle den måbende offentlighed, hvad det var for et arbejde, jeg gik og bedrev. Jeg syntes heller ikke dengang, at min fagforening tog den opgave på sig og kæmpede min faglige kamp.

Der var tre andre kandidater til posten som næstformand, og Bettina Post snupede posten foran både en siddende næstformand og et siddende hovedbestyrelsesmedlem samt et medlem, hun har ladet sig fortælle den daværende formand havde opfordret til at stille op.

- Der var tydeligvis medlemsopbakning, men internt var der nogen, som havde det rigtig svært med, at jeg kunne komme ind helt ude fra mørket uden nogensinde at have været fagligt aktiv og så blive næstformand. Så jeg måtte slås med store modstandere internt.

Ikke et stort politisk dyr

Halvandet år inden Bettina Post skænkede sig en cognac og ventede på en ministerpost, hun måske ville få tilbudt, men som aldrig blev det, stoppede hun som formand for Dansk Socialrådgiverforening. Det var i november 2012, og det var ikke nødvendigvis med hendes gode vilje. Beslutningen offentliggjorde hun i august samme år.

- Det blev sværere og svæ-

rere for mig at bruge min faglige indsigt og den sunde fornuft, som jeg har fået med i vuggegave. Der opstod en ærgerlig tendens til, at hovedbestyrelsen ville styre mig mere, siger Bettina Post.

Og da hun ikke lod sig styre, blev hun offer for, hvad hun selv kalder et bagholdsangreb. Læser man artiklerne fra dengang, hvor omnibusaviserne gik tæt på uroen i foreningen, står det klart, at den offentlige uro startede, efter Post gav et forsideinterview til Jyllands-Posten, hvor hun på vegne af foreningen foreslog, at raske unge skulle have en SU-lignende ydelse i kontanthjælp. Det hele var klappet af internt i hovedbestyrelsen, der havde godkendt holdningen, men alligevel tvang de hende efter-

følgende til at trække sin udmelding tilbage.

- Der blev simpelthen lavet et bagholdsangreb på mig fra dele af hovedbestyrelsen. Jeg kunne se i kikkerten, at Majbrit Berlau, som stod i spidsen for det baghold, formentlig ville blive min næstformand, hvis jeg fortsatte. Men det samarbejde mente jeg altså ikke kunne blive særlig konstruktivt. Vi har meget forskellige måder at være i toppen af den forening på, og så besluttede jeg mig for at sige, at så måtte jeg finde på noget andet at lave.

For Bettina Post er det største kritikpunkt mod foreningen, som den ser ud i dag, at der mangler noget praktisk erfaring hos den politiske ledelse.

- Jeg synes ikke længere,

foreningen er god til at være socialrådgivernes faglige repræsentant. Jeg synes, der mangler nogen, som for alvor kender faget og forstår, hvad det går ud på, og er med til i øvrigt at bidrage til en udvikling af vores arbejde. Majbrit Berlau er helt sikkert et større politisk dyr, end jeg nogensinde har været eller bliver. Men hun har aldrig siddet med socialrådgivernes arbejdsområder. Jeg synes, at foreningen mangler den her socialfaglige indsigt og seriositet og soliditet, som jeg stod for, siger hun.

Vil sikre dialogen

Efter otte år med politisk modstand og faglig kamp var det altså slut med at være formand. Hun har de seneste år været chefkonsulent på pro-

Blå bog

► **Bettina Post** er uddannet socialrådgiver i 1988. Siden har hun suppleret med det meste af kandidatuddannelsen i socialt arbejde (Aalborg Universitet) og diplomuddannelsen i kommunikation fra journalistuddannelsens efteruddannelse "Update".

► **I 2004** blev hun valgt som næstformand for Dansk Socialrådgiverforening og i 2008 formand.

► **Efter tiden** som formand blev hun ansat som direktør i projektet "headspace" under Det Sociale Netværk, og herefter har hun fungeret som chefkonsulent på professionshøjskolen Metropol.

fessionshøjskolen Metropol, hvor hun har fået lov at grave sig ned i det sociale arbejde, men nu er det tid for Bettina Post at komme tilbage til den kommunale verden. Derfor starter hun 15. maj som ny borgerrådgiver i Høje-Taastrup Kommune.

- Det er et naturligt skridt videre. Jeg er ikke så optaget af, om jeg går op eller ned på en imaginær karrierestige. I 8 år opererede jeg i toppen af fagbevægelsen og havde min gang på nogle meget blankpolerede bonede gulve. Men man kommer i et vakuum efter sådan et job, og jeg skulle bruge noget tid på at overveje, hvad jeg skulle bruge min viden og mit store netværk til. Jeg er ikke i tvivl om, at det her er det rigtige sted for mig at skulle hen. Jeg skal tilbage til det kommunale arbejde og den kommunale puls, siger hun.

I mange år har hun fulgt med i debatten om konflikter og manglende dialog mellem det kommunale system og borgerne. Flere gange er hun endda blevet kontaktet af rådvilde mennesker, der var kørt fast i samarbejdet med kommunen. Og det samarbejde vil hun gerne være med til at forbedre. Både af hensyn til retstilstanden på det kommunale område og af hensyn til borgertilfredsheden. Derfor søgte hun stillingen på lige fod med 32 andre og fik efter flere samtaler jobbet.

- Jeg vil gerne sikre, at der er en dialog med kommunens folk, så der opstår en respekt mellem dem og mig. Jeg ved, at borgerrådgivere rundt omkring kan blive set som irriterende personer, der påpeger fejl og mangler. Men vi skal sammen kunne finde de bedste løsninger for kommunens borgere. ○

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Susanne Eilersen** (DF)

OMPRIORITERING: AKTIV ELLER HÆMSKO?

Den 16. marts vedtog Dansk Folkeparti og Venstre Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse efter forespørgsel om omprioriteringsbidraget i Folketinget.

Ordlyden i forslaget er: "Folketinget fastslår, at frigjorte midler i 2017 som følge af det kommunale omprioriteringsbidrag bør bruges til at sikre kernevelværd i kommunerne. Midlerne skal således prioriteres anvendt der, hvor behovet er størst. Den konkrete udmøntning sker i forbindelse med forhandlingerne om kommunernes økonomi og finanslovsforhandlingerne".

Det vil med andre ord sige, at kommunerne nu kan være helt sikre på, at midlerne fra omprioriteringsbidraget bliver i kommunerne også i 2017 og ikke, som nogle partier ønsker at give udtryk for, skal bruges til skattelettelser til de rigeste.

For det andet kan både borgerne og kommunerne også være sikre på, at pengene nu er øremærket til kernevelværd, og som der står i vedtagelsen: "hvor behovet er størst". Da vi ved, at der er kommuner især i yderområderne, der er mere udfordret end andre. Både når vi taler negativ befolkningstilvækst og rent socioøkonomisk. Jeg er meget glad for, at vi her får mulighed for at lave en lille form for en ny udligningsmodel, mens vi afventer regeringens tiltag til at se på hele udligningsreformen på en ny måde, da det er tiltrængt.

For det tredje har vi med vedtagelsen givet kommunerne meget større indflydelse på, hvordan kommunerne selv ønsker omprioriteringsbidraget anvendt. Kommunerne får i de kommende kommuneforhandlinger med regeringen nu mulighed for selv at prioritere de områder, hvor kommunerne ser størst behov for kernevelværd.

Jeg håber og tror på, at kommunerne i den kommende forhandling med regeringen om budgettet for 2017 vil tage konstruktivt imod den mulighed, de her har fået for selv at kunne pege på områder, hvor kernevelværd er presset, og på, hvilke kommuner der er mere presset end andre.

"Jeg håber og tror på, at kommunerne i den kommende forhandling med regeringen om budgettet for 2017 vil tage konstruktivt imod den mulighed, de her har fået for selv at kunne pege på områder, hvor kernevelværd er presset, og på, hvilke kommuner der er mere presset end andre."

Det undrer mig meget, at Socialdemokraterne - landets største parti, der også kalder sig for et arbejderparti - ikke ønsker at bakke op om dette forslag, der giver kommunerne mere indflydelse samtidig med, at borgerne kan være sikre på, at pengene bliver ude i kommunerne, og at de nu er øremærket til den kernevelværd, der er så vigtig for den enkelte borger. Selvom den danske økonomi er presset på andre områder, er kernevelværd et af de områder, vi ikke vil skære ned på.

De kommende økonomiaftaler mellem KL og regeringen er lige på trapperne; en vigtig aftale, der lægger budgettet og rammerne for kommunernes økonomi i 2017. En aftale, hvor kernevelværd forhåbentlig får en central rolle med en fordelingsnøgle, der gør, at borgerne kan forvente samme serviceniveau uanset postnummer. I Dansk Folkeparti er vi meget optaget af, at vi får et så ensartet serviceniveau for borgerne som muligt - i hele landet. ●

Kunsten rykker frem i det kommunale bybillede, ikke mindst i Helsingør, der har lagt mur til dette værk.

Foto: Helsingør Kommune

Flertallet af kommuner investerer aktivt i kunst

Kunst medvirker aktivt til at styrke den lokale identitet og øge borgernes livskvalitet. Det mener kommunerne i ny national undersøgelse. Helsingør, Assens, Aalborg, Lolland og Kolding er nogle af de kommuner, der målrettet arbejder på at styrke kunsten i det offentlige rum.

byrumskultur

Af Per Vinther
per@kommunen.dk

75 af de 98 danske kommuner har deltaget i undersøgelsen 'Kunst i det offentlige rum. Nationalt overblik over offentlig økonomi, praksis og formål.', der er udarbejdet af Manto for Statens Kunstfond. Rapporten viser, at hovedparten af de danske kommuner investerer aktivt i kunst i det offentlige rum med henblik på at skabe bedre livskvalitet for borgerne - og ikke blot udsmykke og forskønne.

Blandt de kommuner, som prioriterer kunst i det offentlige rum højt, er der en tendens til, at kunsten løftes op og bliver et fælles anliggende i kommunen. Kunstprojekterne bliver en måde at forankre og synliggøre de fælles historier i byen og samle bor-

gere, erhvervsliv og andre interesser om udviklingen af deres lokalsamfund. Sådan er det for eksempel i Helsingør.

Her er det traditionelle kunstråd erstattet af et tværgående byrumsudvalg, og den kunstneriske koordine-

ring er lagt i hænderne på den herboende italienske kunstner Elisabetta Saiu. Formålet er at integrere kunst i det offentlige rum i samspil med byudvikling og byens kulturhistorie. Ideerne tog form i 2009, og det har betydet, at kunsten er rykket frem i bybilledet på mange måder - mest i form af skulpturer og murmalerier.

Kunst giver identitet

Jørgen Sprogøe Petersen er kulturchef i Helsingør Kommune. Han oplever en kraftig stigende opmærksomhed omkring byrumskunsten i Helsingør:

- Vi har lavet en særlig indsats i 4-5 år, og det er virkelig noget, der har kastet en masse af sig. Kunst er koblet med byens identitet og historie, og samtidig er der sikret en spredning af værkerne, der tilgodeser både den middelalderlige bykerne og de store almene boligområder.

Helsingør satte fokus på byrummet i 2009 efter en byrumsanalyse, og siden har de arbejdet strategisk med kunst i byrummet.

- Vi har blandt andet to malerier i to tunneller, som folk fandt utrygge. Det er verdenskendte streetart-kunstnere, der står bag. I år arbejder streetart-kunstnerne med temaet Hamlet 4-5 steder i byen på synlige steder. Det gør vi, fordi det i år er 400-året for Shakespeares død, fortæller Jørgen Sprogøe Petersen.

Han understreger, at det

Kunst i kommunen

► I 2014 har kommunerne samlet set investeret 13 millioner kroner i kunst i det offentlige rum.

► Kommunerne investerer typisk 50.000-200.000 kroner i et enkelt kunstprojekt, mens enkelte investerer op til 2 millioner kroner i et enkelt projekt.

► For en tredjedel af kommunerne er ny kunst i det offentlige rum en del af en kulturpolitisk strategi.

► Regionerne investerer i disse år i gennemsnit 28,8 millioner kroner om året i kunst i sygehusbyggeri, og staten investerer i gennemsnit 23,7 millioner kroner i kunst i det offentlige rum.

også er en rigtig god måde at vise byen frem på.

- Vi er ved at lave en kulturpromenade a la "I H.C. Andersens fodspor", hvor både lokale og turister kan opleve Helsingør gennem murmalerierne og kunsten.

For Jørgen Sprogøe Petersen skal kunst i byrum være præget af overraskelser og nysgerrighed.

- Det skaber interesse for byen, for kunsten, for museerne og omvendt. Det er med til at forstærke byens identitet, og projektet fortsætter i og med, at det er med i byrådets budgetforlig. ●

Esbjerg vil bygge helt ny politiskole

Kampen om landets nye politiskole spidser til, og nu skruer Esbjerg op for charmen med et tilbud om at bygge en spritny skole til formålet.

o kampklar

Af Daniel Christensen
daniel@dknyt.dk

Hele 18 kommuner er med i opløbet om den kommende politiskole i Vestdanmark, og derfor er det ikke nødvendigvis en dårlig idé at skille sin ansøgning ud fra mængden. Det har borgmesteren i Esbjerg, Johnny Søtrup (V), i hvert fald gjort med et tilbud om at bygge en helt ny skole. Indtil nu har Esbjerg - som de fleste andre kommuner - blot tilbudt, at skolen kan få stillet nogle eksisterende ledige lokaler til rådighed.

- Hvis vi bygger en helt ny politiskole, så kan den blive lige præcis, som Rigspolitiet ønsker det, siger Johnny Søtrup til TV Syd.

"Hvis vi bygger en helt ny politiskole, så kan den blive lige præcis, som Rigspolitiet ønsker det."

Johnny Søtrup, borgmester i Esbjerg

Rigspolitiet kan få politiskolen, ligesom man vil, hvis den placeres i Esbjerg, lover borgmester Johnny Søtrup (V).

Foto: Finn Frandsen / Polfoto

Han står klar med en grund i Kjersing i nærheden af lufthavnen, og økonomien er ifølge borgmesteren slet ikke noget problem. Han har efter eget udsagn haft kontakt

med flere pensionsselskaber, der er villige til at spæde til. Også Skive og Favrskov forsøger at indynde sig med tilbud om en splinterny skole. Her er der dog ikke tale om en

fuldt finansieret model som i Esbjerg.

Vejle byder sig til

Selvom kampen om den nye politiskole længe har været i

gang, er det ikke for sent at lægge billet ind. Det mener Vejle-borgmester Arne Sigtenbjerggaard (V), der først i sidste uge sendte en ansøgning til Justitsministeriet.

18 kommuner har lagt billet ind på politiskolen:

- ▶ Kolding ▶ Randers
- ▶ Haderslev ▶ Svendborg
- ▶ Fredericia ▶ Skive
- ▶ Sønderborg ▶ Skanderborg
- ▶ Esbjerg ▶ Vejle
- ▶ Herning ▶ Favrskov
- ▶ Viborg ▶ Aalborg
- ▶ Silkeborg ▶ Brønderslev
- ▶ Holstebro ▶ Horsens

- Vejle ligger utrolig godt midt i det jysk/fynske område, og logistikken er optimal med Billund Lufthavn, togafgange mod Aarhus/Aalborg og København flere gange i timen og fem motorvejsafkørsler. Og så ligger Vejle tæt ved de moderne skydebane-faciliteter i Vingsted, skriver borgmesteren blandt andet i ansøgningen.

Han går dog ikke helt så langt som Johnny Søtrup i Esbjerg, men holder sig til at tilbyde eksisterende tomme bygninger, hvor særlig kommunens tidligere sygeplejerskeuddannelse fremhæves. o

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Vicedirektør, NaturErhvervstyrelsen

Vicedirektør, der kan opbygge og lede en helt ny Kunde- og Produktionsafdeling.

Ansøgningsfrist: 16/05/2016

Direktør, Fredensborg Kommune

Kan du gøre en forskel over en bred kam?

Ansøgningsfrist: 06/05/2016

Udviklingskonsulenter, Skive Kommune

Skive Kommune søger to erfarne udviklingskonsulenter til Social- og arbejdsmarkedsforvaltningen.

Ansøgningsfrist: 06/05/2016

Center for Social og Sundhed søger en centerchef, Gribskov Kommune

Vi søger en stærk leder til en nyoprettet stilling som centerchef for Center for Social og Sundhed.

Ansøgningsfrist: 04/05/2016

Abonnementssælgere, Avisen Kommunen

Vil du udvikle dine kommunikationsevner og salgskompetencer?

Ansøgningsfrist: 01/05/2016

Økonomikonsulent til ældre- og sundhedsområdet, Furesø Kommune

Har du lyst til at arbejde med økonomistyring, controlling, ledelsesinformation og analyser?

Ansøgningsfrist: 25/04/2016

TØNDER KOMMUNE

Forhandler til personaleområdet, Tønder Kommune

Vi søger en ny ambitiøs kollega med forhandlingserfaring og personalejuridisk indsigt til forhandlingssekretariatet.

Ansøgningsfrist: 22/04/2016

FREDERIKSSUND KOMMUNE

It-driftschef, Frederikssund Kommune

Brænder du for at skabe sammenhæng mellem driftssikkerhed og udvikling? - Genopslag

Ansøgningsfrist: 21/04/2016

FAXE KOMMUNE

Økonom, Faxe Kommune

Vi søger en økonom med særlig interesse for udvikling og brug af ledelsesinformation og økonomistyringsmodeller.

Ansøgningsfrist: 20/04/2016

Ringsted Kommune

Ny leder til Ungeenhed, Ringsted Kommune

Kan du skabe sammenhæng mellem en række specialiserede myndighedsområder?

Ansøgningsfrist: 20/04/2016

VIBORG KOMMUNE

Chefkonsulent, Viborg Kommune

Brænder du for det specialiserede social- og specialundervisningsområde og for at arbejde med dette på tværs af de midtjyske kommuner?

Ansøgningsfrist: 19/04/2016

KOMMUNERNES LØNNINGSNÆVN

Sekretariatschef, Kommunernes Lønningsnævn, København

Bredt kendskab til administration, kommunal opgaveløsning, økonomi, forvaltningsjura og løn- og ansættelsesforhold ønskes.

Ansøgningsfrist: 19/04/2016

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

"Det kan føre til, at samfundet bliver mere voldeligt. Jo flere våben man får i samfundet, jo mere kan man formentlig se en tiltagende vold i samfundet, hvor man begynder at benytte tungere våben."

Museumsleder på Politimuseet Frederik Strand om, at et flertal i Folketinget har samlet sig om at lade forsvaret bevogte mulige terrormål og hjælpe med kontrol ved den danske grænse, til Ritzau

Billige statslån som motiverende skub

◉ integration

Ulla Munksgaard, Susanne Lautrop og Kasper Aarup
Alternativet Lolland

Mange nye mennesker kommer til Danmark nu. Flygtet fra farlige og ubærlige livs-omstændigheder i Mellem-østen og Afrika søger de et nyt liv i trygge omgivelser. Mange danske statsborgere er på en slags social flugt fra ydmygende og uduholdelige vilkår, hvor hjemløshed, sygdom, manglende arbejde eller socialt tilhørsforhold fører til en magtesløs og rodløs tilværelse.

Huse står tomme og ubeboede hen på Lolland og andre steder i provinsen på landet, hvor udsynet er vidt og der er højt til himlen. Hvorfor ikke forbinde mennesker med behov for at slå sig ned og skabe sig et liv og et hjem - med alle de huse, der står og længes efter menneskers varme omsorg og lyst til at forbedre, reparere og sætte i stand?

Engang kunne vi sådan no-

Lolland skal bosættes igen, og Danmark har tidligere haft held med at give en statslig håndsrækning til 'nybyggere'.

Foto: Foto: Jens Dresling/Polfoto

get i Danmark. Med klog lovgivning blev der skabt nyt liv på landet.

Jordlovene i 1919 blev be-

gyndelsen til et nyt liv for en stor gruppe mennesker, der kun havde få midler og ingen mulighed for at bidrage til ud-

viklingen af landdistrikterne. Men i 1920'erne gav Statens Jordlovsudvalg fordelagtige byggelån til fattige mennesker, der på den måde fik mulighed for at bosætte sig som statshusmænd på nye statslige udstykninger.

I Den Danske Husmand skrev Fridlev Skrubbeltang 35 år senere i 1954, at 'sikkert kun de færreste ville dengang (i 1920) have tænkt sig, at denne omstridte 'begyndelse' skulle blive stående som et hovedresultat, et fremstød i stor stil, som ingen senere reform har videreført med samme held'.

Polske husmænd

Statslån til mennesker, der ikke kunne stille garanti eller selv skaffe midler til bosætning, gjorde det muligt for datidens sociale flygtninge at skabe sig et hjem og en indtægt, der motiverede til indsats og fællesskab og forvandlede ubeboede egne til travle nybyggerkolonier.

En del af de nye husmænd på Lolland dengang var ikke

etniske danskere. Polakhusene fra århundredets begyndelse lå side om side med de nye danske småbrug.

Små 100 år er siden rullet henover Lolland, og nu står mange af husmandshusene fra dengang forladte sammen med flere huse i landsbyerne. Statsbrugene blev private, og siden flyttede folk til byerne. Derfor er der masser af plads på landet. Vi skal tænke anderledes og positivt - og bosætte Lolland igen.

Ekspropriér

I stedet for at se svage borgere - danske eller udlændinge - skal vi se mennesker med potentiale og evner og længslen efter et værdigt, meningsfuldt og godt liv. Med en ny lov om billige statslån kan de blive den nye innovative iværksætterbefolkning på Lolland og andre steder i det åbne danske land, der ligger forladt og ubeboet hen.

Så tal ikke om, at vi ikke har plads til nye mennesker i Danmark - tal om, hvordan de bliver en del af os, og hvor-

dan vi kan bidrage til, at de har en realistisk mulighed for at blive en ydende del af den danske befolkning.

I stedet for at bruge statsmidler på at rive husene ned og forvente, at velhavende tilflyttere slår sig ned og bygger nye huse, så tag en god gammel idé op igen: Brug princippet i Jordlovene fra 1919, ekspropriér de forladte ejendomme og giv fordelagtige istandsættelselån til mennesker med få midler, men til gengæld et brændende ønske om at skabe sig et nyt livsgrundlag. Mennesker, der vil overleve og være selvstændige, har et umådeligt stort udviklingspotentiale.

Lad os tænke anderledes og lad Lolland gå i spidsen for nye reformer med billige statslån: Bosæt Lolland. ◉

Af Knud Abildtrup. Uden for referat

Dømt overlæge kan, hvad sosu'er godt kan glemme

Der er forskel på Kong Salomon og Jørgen Hattemager - også når det gælder offentligt ansatte sundhedspersoner, som forbryder sig mod straffeloven.

Hvis en hjemmehjælper eller sosu, som det hedder i dag, misbruger sin arbejdsgivers tillid og beriger sig og gør sig skyldig i underslæb eller bedrageri overfor en borger og dømmes for det, kan hun godt glemme alt om at søge nye stillinger i samme boldgade - også i andre kommuner.

Hvis derimod en overlæge gør sig skyldig i groft bedrageri, når det gælder svindel med forskningsmidler, er der åbenbart ikke noget til hinder for, at han kan fortsætte i en offentlig stilling indenfor sit fag. Konkret har vi været vidne til, hvordan en hjertelæge i november sidste år blev dømt for at have brugt 2,3 millioner kroner, som et medicinalfirma havde givet til forskning i lægemidler, til Rolexure, middage, møbler, private rejser og fester med familien.

Forbrydelsen medførte for lægen straf i form af samfundstjeneste og et krav om tilbagebetaling. Men samme læge, der begik sin svindel under en ansættelse på Rigshospitalet, finder man i dag ifølge Politiken i en ny stilling som overlæge på sygehuset i Nykøbing Falster.

Fra denne signatur skal der ikke lyde en endegyldig stillingtagen til, om det i sig selv aldrig skal burde lade sig gøre. Blot en påpejning af, at der - også her - er forskel på folk. Længere nede i de offentlige hierarkier er der

nemlig ingen kære mor, når det handler om jobmulighederne i samme beskæftigelse, hvis man først én gang har demonstreret, at man ikke kan kende forskel på dit og mit - og at man ikke har vist sig tilliden værdig.

Angst for møgsager

For årtier tilbage kunne man godt se eksempler på, at en hjemmehjælper på afveje kunne finde job i nabokommunen, hvor ingen kendte til dennes meritter af mere eller mindre kriminelt tilsnit. Men i dag stilles der obligatorisk krav om at se straffeattester også ved ansættelse i ældreplejen. Og selvom der ikke er et

"Hvis derimod en overlæge gør sig skyldig i groft bedrageri, når det gælder svindel med forskningsmidler, er der åbenbart ikke noget til hinder for, at han kan fortsætte i en offentlig stilling indenfor sit fag."

decideret lovkrav - som der er med børneat- tester på børneområdet - så er der ingen tvivl om, at tendensen har været, at de kommunale ledere ganske enkelt ikke vil risikere den type møgsager, hvor betroede medarbejdere ikke kan holde fingrene for sig selv.

Også sosu'ernes fagforening, FOA, vil i vore dage acceptere den præmis - at tilliden til, at den person, borgeren betror sin bankkonto, dankort-kode, tegnebog eller gemmest til kontanter, helt igennem må være uomgængelig. Og at tidsånden på det punkt har ændret sig: Bedrageren med den korte uddannelse - hvis snyderi vel og mærke er blevet opdaget -

kan med andre ord godt glemme alt om at vende tilbage til jobbet som sosu, indstille sig på at finde en anden branche - og kan forvente behørig assistance til den manøvre fra sin fagforening.

Anderledes står det til, hvis man som i det aktuelle tilfælde på højere plan er dømt for bedrag, snyd og fusk. Den københavnske hjertelæge, der i øvrigt endnu ikke er begyndt at betale tilbage af de 2,3 millioner kroner, han var blevet betroet, er i dag ansat ved et hospital i naboregionen.

Samme målestok

Man må forvente, at rettens vurderinger ikke tager hensyn til placeringen på samfundsstigen. Og at den eventuelle fængselsstraf, betinget eller ubetinget, samfundstjenesten og tilbagebetalingspligten beregnes ud fra den samme målestok for høj som for lav.

Men hvad den dybere forklaring er på, at jobmulighederne efter forbrydelsen - og straffen - på de to planer i samfundet er så forskellige, fortøner sig et sted mellem tradition, konvention - og måske faggrupperes indbyrdes styrke? En forskel, der tilsyneladende fortsat oprettholdes i en tid, hvor der i øvrigt er kommet - berettiget - større fokus på, hvad læger, der får hospitalsstillinger her i landet, slæber rundt på af problematiske sager fra deres ansættelse i nabolandene. ◉

22,6

milliarder kroner om året vil det ifølge et notat fra Transportministeriet koste at flytte 20 procent af bilisterne over i tog.

Kilde: Ritzau

Virksomhederne har brug for Ring 5

Trængslen på Ring 5 gør det uattraktivt at være pendler.

Foto: Jens Dresling/Polfoto

o trafik I

Søren Tscherning

Formand for Dansk Byggeri
Hovedstaden

Kære politikere! Giv os en nu sydlig Ring 5-motorvej.

Både i Dansk Byggeri Hovedstaden og i min virksomhed drøfter vi ofte trængslen på motorvejene. Hovedstadsområdet har Danmarks tættest befærdede veje, og det er her, vi bruger flest arbejdstimer i bilkøer.

Min virksomhed ligger i Høje-Taastrup, men har hele Sjælland som arbejdsplads. Det har i flere år betydet, at en væsentlig del af arbejdsdagen går med at holde i kø, når mine medarbejdere skal fra en opgave og videre til den næste. Trængsel på vejene gør vores arbejdsmarked mindre fleksibelt, hvis vores medarbejdere ikke kan komme fra A til B for bare biler. Det er også en udfordring, når vi skal ansætte nye medarbejdere. Inden de siger ja til et job, så

tænker de på, at de skal kunne komme til og fra arbejde uden at hænge i en bilkø, mens børnehaven lukker.

Samme situation er andre virksomheder og deres medarbejdere i her på Sjælland,

"Det handler vel om at få løst trafikudfordringerne hurtigst muligt, og når nu der er lokal opbakning, så er det bare med at komme i gang."

og derfor kan vi i Dansk Byggeri Hovedstaden kun bakke op om opfordringen fra de fem borgmestre fra Ishøj, Køge, Ballerup, Vallensbæk og Høje-Taastrup, nemlig at der skal sættes gang i Ring 5 Syd.

De nordsjællandske kommuner har deres grunde til at være skeptiske overfor en transportkorridor, der går gennem deres område, og derfor ligger en afklaring af den del af Ring 5 ikke lige for.

Men derfor kan man jo godt gå i gang med den sydlige del, for det handler vel om at få løst trafikudfordringerne hurtigst muligt, og når nu der er lokal opbakning, så er det bare med at komme i gang.

Kære politikere på Christiansborg! Sæt nu gang i den forundersøgelse af en sydlig Ring 5-motorvej, så vi hurtigt kan komme i gang og skabe bedre vilkår for vækst og velfærd i Østdanmark.

Gladsaxe i klemme i krigen om Ring 5

o trafik II

Ebbe Skovsgaard

Gruppeformand for Venstre i
Gladsaxe

Gladsaxe Kommune ligger som bøffen i en sandwich mellem de nordlige og de sydlige kommuner i 'krigen' om trafikproblemerne i Østdanmark. I Nordsjælland kæmper kommunerne for at slippe for motorvejskorridoren Ring 5, der kan løse den trafikale udfordring i Hovedstadsområdet. I kommunerne vest og syd for København kæmper kommunerne for at få gennemført Ring 5-løsningen. Og når de nordsjællandske

ske ikke vil være med, vil de have gennemført Ring 5 i syd alligevel.

Det løser bare ingenting. Det skubber rundt på de massive bilkøer, som betyder, at der spildes millioner og atter millioner af timer på, at folk holder i kø. Det er ærkeidiotisk dumt. Og det har stået på i årevis. Tænk, hvilken produktivitet fremgang vi ville opnå, hvis de mange millioner timer blev brugt konstruktivt.

For at blive i sandwichmetaforen så bliver 'bøffen tykkere og tykkere'. Gladsaxe er kommunen i midten, der skal bære et stigende antal biler to gange i døgnet. Vi er én stor

'parkeringsplads', hvor folk holder i kø, når de skal til og fra arbejde.

Set fra mit point of view er årsagen til 'krigen' mellem nord og syd, at kommunerne bedriver sognerådspolitik af værste skuffe. Hvor er viljen til konstruktive løsninger? Hvor er de overordnede hensyn? Hvor er viljen til at se fremad? Hvor er visionen om, at vi skal have løst en udfordring, som alle kender til hudløshed?

Ikke breaking news

De nordlige kommuner siger nej til Ring 5 og vil have Motorring 4 forlænget til Ballerup med en senere opgradering

"Gladsaxe er kommunen i midten, der skal bære et stigende antal biler to gange i døgnet. Vi er én stor 'parkeringsplads', hvor folk holder i kø, når de skal til og fra arbejde."

ring af landevejen til Gladsaxe. Folketinget har principvedtaget en 4-sporet motorvej syd for Frederikssund og en ny højbro over Roskilde Fjord. Det er ikke breaking news, at det ikke løser de grundlæggende trafikale udfordringer. Vi ved - med sikkerhed - at bilisterne blot kommer til at holde lidt længere og lidt tættere i kø i Gladsaxe.

Det er vigtigt at understrege, at jeg har den største forståelse for Frederikssunds ønske om en bro over Roskilde Fjord. Og også for de nordsjællandske kommuners ønske om at forbedre trafikforholdene på Hillerødmotorve-

jen. Men det betyder blot, at trafikanter kommer hurtigere til Gladsaxe for så at holde længere i kø. Gevinsten er lig nul.

Hvis jeg skal finde et andet ord end sognerådspolitik, må det være kommunal egoisme. En egoisme, der på mange måder minder om den, man udviser i radiobilerne i Tivoli; man drøner rundt uden at komme nogen vegne. Vi har brug for, at der bliver skåret igennem, så vi ikke bruger milliarderne på løsninger uden nogen effekt.

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debato@kommunen.dk

”Det er 'ganske forrykt', at EU gang på gang kan underkende den danske udlændingepolitik, selvom Danmark har et retsforbehold. Og det er 'grundlæggende udemokratisk', at ingen EU-lande kan stramme reglerne for tyrkiske familiesammenføringer uden at komme i konflikt med EU-retten.”

EU-parlamentsmedlem Morten Messerschmidt (DF) om, at EU-Domstolen tirsdag har underkendt en stramning af den danske udlændingelov fra 2004, til Ritzau

FOTO: POLFOTO

19. APRIL

Spørgetime med Statsministeren

Landstingssalen

19. APRIL

Åbent samråd om undervisningstilbud til flygtningebørn

Minister for børn, undervisning og ligestilling Ellen Trane Nørby (V) er i dag kaldt i åbent samråd om kvaliteten af undervisningstilbuddene til flygtningebørn. Ministeren er blandt andet blevet bedt om at vurdere, hvilke konsekvenser det vil have for flygtningebørns forudsætninger for at lære dansk og trives i den danske folkeskole, at klasseloftet i modtagelsesklasser hæves til 15 elever per klasse og i særlige tilfælde kan sættes op til 18 elever per klasse. Samrådsspørgsmålene er stillet af Jacob Mark (SF).
Lokale S-092 på Christiansborg

19. APRIL

Åbent samråd om studieboliger

Udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg (V) er i dag kaldt i samråd om studieboliger. Ministeren skal redegøre for, hvordan regeringen vil støtte kommunernes opgave med at sikre studieboliger til alle. Samrådet er baseret på Dansk Byggeris notat ”Rekordoptag skaber akut behov for studieboliger”, som viser, at studieoptaget skaber en efterspørgsel på cirka 20.000 boliger.
Lokale S-092 på Christiansborg

19. APRIL

Regionalt KL-dialogmøde

KL afholder en række dialogmøder for lokalpolitikere frem mod økonomiforhandlingerne med regeringen i maj.
Odense

19. APRIL

Konference om PR i mediebilledet

Dansk Kommunikationsforening holder i dag konference med overskriften 'PR i det nye mediebillede'. Blandt oplægsholderne er Benjamin Rud Elberth, digital chef, Jens Hamborg Koefoed fra VOCAST og Kasper Hülsen, markedsdirektør i Infomedia.
Carlsberg, Ny Carlsberg Vej 100, København

20. APRIL

Høring om radikalisering

Høring i Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget.
Lokale 1-133 på Christiansborg

20. APRIL

Høring i Ligestillingsudvalget om social kontrol

Landstingssalen

21. APRIL

Åbent samråd med skatteministeren

Åbent samråd med skatteministeren om regeringens udskydelse af forhandlingerne om et nyt ejendomsvurderingssystem, jf. SAU alm. del - samrådsspørgsmål P-R.
Lokale 2-080 på Christiansborg

22. APRIL

DSU-kongres

Vejen Idrætscenter

26. APRIL

Høring om BPA-området

Høring om BPA-området ved Social- og Indenrigsudvalget.
Landstingssalen

26. APRIL

Statsrevisormøde

Proviandhuset, Lokale P2-40 på Christiansborg

27. APRIL

Åbent samråd om beskæftigelse af indvandrere

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) og udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg (V) i samråd om beskæftigelse af indvandrere. Udvalget har blandt andet bedt ministrene redegøre for

- deres holdning til, at personer i det muslimske miljø i TV2-dokumentaren ”Moskeerne bag sløret” opfordrer muslimske kvinder til ikke at arbejde
- at man i Odense Kommune oplever, at kvinder nægter at gå i praktik i en Fakta-butik med henvisning til, at de ikke vil røre salgsvare indeholdende svinekød
- hvad ministrene vil gøre for at sikre, at personer af ikke-vestlig oprindelse kommer i arbejde fremfor at leve på offentlig forsørgelse
- beskæftigelsesfrekvensen for personer af ikke-vestlig oprindelse.

Beskæftigelsesudvalgets samrådsspørgsmål AL-AO er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).
Værelse 1-133 på Christiansborg

26. APRIL

Åbent samråd om evalueringen af terrorangrebet i København 2015

Åbent samråd med justitsminister Søren Pind om evalueringen af terrorangrebet i København i 2015. Udvalget har bedt ministeren redegøre for, at flere elementer af efterforskningen er udeladt af den evaluering af terrorangrebet i København 2015, som politiet selv har gennemført. Udvalget har endvidere bedt ministeren redegøre for, om den manglende skydetræning til politibetjente og reaktionsstyrker påvirkede forløbet under terrorangrebet. Samrådsspørgsmålene AØ-BA er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).
Lokale S-092 på Christiansborg

28. APRIL

Uddannelsesmødet 2016

Uddannelses- og forskningsminister Ulla Tørnæs holder uddannelsesmøde den 28. og 29. april 2016 for hele den videregående uddannelsessektor. Formålet er at drøfte udviklingen i sektoren med udgangspunkt i et aktuelt politisk tema. Temaet for årets møde er dannelse i de videregående uddannelser. De inviterede er rektorer og bestyrelsesformænd for de videregående uddannelsesinstitutioner samt repræsentanter for en bred kreds af interessenter på det uddannelsespolitiske område. Deltagerne vil blive personligt inviteret.
Hotel Koldingfjord A/S, Fjordvej 154, 6000 Kolding

28. APRIL

Åbent samråd om antal underretninger i kommunerne

Social- og Indenrigsudvalget har kaldt social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) i samråd om de store forskelle i underretninger per kommune, jævnfør Ankestyrelsens rapport om underretningsstatistik (2014).

Udvalget har bedt social- og indenrigsministeren redegøre for de store forskelle i antal underretninger per kommune, jævnfør Ankestyrelsens rapport om underretningsstatistik (2014). Endvidere har udvalget spurgt ministeren om, hvilken sammenhæng, ministeren mener der er mellem antallet af underretninger og kommunernes evne til at afdække behovet for hjælp til udsatte børn, samt hvordan ministeren vil sikre, at både kommuner med henholdsvis mange og få underretninger leverer den rette indsats, så ingen børn overses. Samrådsspørgsmål M er stillet efter ønske fra Pernille Rosenkrantz-Theil (S).
Værelse 2-080 på Christiansborg

28. APRIL

Åbent samråd om merudgiftsydelser til borgere med handicap

Social- og Indenrigsudvalget har kaldt social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) i samråd om faldet i udgifterne til merudgiftsydelser og ministerens mulighed for at garantere, at lovgivningens intentioner efterleves.

Udvalget har bedt ministeren redegøre for, hvorfor der er sket et fald i udgifterne til merudgiftsydelser, herunder om ministeren kan være sikker på, at kommunernes ændringer i deres vurderinger i sagerne ligger inden for intentionen i lovgivningen (jf. SOU alm. del - svar på spm. 15). Udvalget har også bedt ministeren redegøre for, om ministeren kan være sikker på, at lovgivningens intentioner efterleves, når handicaporganisationerne oplever, at borgere ikke får den rette hjælp. Samrådsspørgsmål N er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).
Lokale 2-080 på Christiansborg

37.000

navne kan knyttes til skuffeselskaber, som advokatfirmaet Mossack Fonseca har oprettet i Panama, ifølge en liste i den britiske avis The Sunday Times.

Kilde: Ritzau

Kommuner

FREDERICIA Borgmester på barsel

Borgmester Jacob Bjerregaard (S) går på barselsorlov fra den 4. maj og måneden ud, meddeler han selv i en pressemeddelelse og i form af et familieinterview med hustruen Lotte Cederskjold Engsig-Karup og datteren Clara i Lokalavisen Fredericia.

Skønt pressemeddelelsen først og fremmest handler om den familiære situation og de midlertidige teknikalteter, borgmesterfraværet medfører i det kommunale hierarki, har Jacob Bjerregaard dog også fået indsneget det politiske statement, at han føler sig 'privilegeret over at leve i et samfund, hvor begge forældre har mulighed for at tage barsel'.

Man er vel ikke en politisk familie for ingenting (Lotte Cederskjold Engsig-Karup er tidligere S-byrådsmedlem i Aarhus). På rådhuset tager 1. viceborgmester og MF Susanne Eilersen (DF) over med 2. viceborgmester Ole Steen Hansen (S) som backup, når hun passer den anden halvdel af dobbeltmandatet på Christiansborg.

LYNGBY-TAARBÆK

Ny direktør

Direktør i Lyngby-Taarbæk, Ulla Agerskov, har orienteret kommunalbestyrelsen om, at hun ikke ønsker at overgå til en fast stilling, når hendes åremålskontrakt udløber den 14. august 2016. Hun har været ansat i kommunen i de sidste otte år - de første fire år som direktør for Børne- og Fritidsforvaltningen og siden 2012 som direktør for hele børne- og skoleområdet, det sociale område og kommunens samlede ejendoms- og arealdrift.

- Det har været en rigtig svær beslutning, som er modnet over det seneste stykke tid. Hvis jeg skulle prøve kræfter med noget nyt i mit arbejdsliv, så var det nu - og ikke først om tre til fire år, begrundet hun ifølge kommunen sin beslutning.

KOLDING

Bibliotekerne ansætter ny formidlingschef

På Koldingbibliotekerne er Allan Krogh Paludan Malver blevet ansat som ny formidlingschef til at varetage den daglige ledelse af medarbejderne i Team Læring og Team Oplevelse.

FOTO: POLFOTO

HERLEV

Ny direktør med ministeradvarsel i bagagen

Herlev Kommune har ansat 53-årige Jesper Zwisler som ny kommunaldirektør. Jesper Zwisler overtager stillingen efter direktør Flemming Olsen, som har været konstitueret kommunaldirektør siden december 2015, oplyser kommunen.

Han har 20 års ledererfaring blandt andet som kommunaldirektør i Greve og på Frederiksberg og har i perioden 2011-2015 været departementschef i Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold.

Her var han involveret i 'Zornig-sagen',

hvor ministeren - Annette Vilhelmsen (SF) - på tv havde lovet en million kroner til Lisbeth Zornig, som så efterfølgende fik dem, fordi millionpuljen 'pludselig' var blevet fordoblet. Det udløste en advarsel til Zwisler fra Vilhelmsens efterfølger, Manu Sørensen (R), mens to andre embedsmænd fik såkaldte 'tjenstlige tilrettevisninger'. Ministeren konkluderede, at der var tale om kritisable forhold i sagen.

Jesper Zwisler tiltræder stillingen i Herlev den 1. maj 2016.

AABENRAA

DF'er får fjerde påtale

Byrådsmedlem Kaare Solhøj Dahle er et kendt navn på Dansk Folkepartis partikon-tor. Partiets landsorganisation har netop for fjerde gang måtte uddele en tilrettevisning, efter at Kaare Solhøj Dahle i et Facebook-opslag havde sidestillet Venligboerne med heilende menneskemængder fra 9. april 1940, skriver JydskeVestkysten. Den foregående påtale faldt så sent som i november sidste år, da Kaare Solhøj Dahle havde været ude i lignende ærinde på Facebook. 'Islam er et monster fra helvede', skrev han, og DF's problem med ham dengang var hans manglende skelnen mellem islam og islamisme, hvor den i dag er parallellen mellem den nazityske besættelse og nutidens flygtningestrømme.

Organisation

DANSKE HAVNE

Lobbyist bliver ny direktør

Danske Havnes bestyrelse har besluttet at ansætte partner Bjørn B. Christiansen som efterfølger for direktør Gitte Lillelund Bech, der forlader Danske Havne den 1. maj 2016 for at tiltræde et nyt job.

- Vi har ledt efter en person, der kan konsolidere organisationen efter en periode præget af arbejdet med at sikre Danske Havnes selvstændiggørelse. Derfor har bestyrelsen ledt efter en erfaren lobbyist. Med erfaringer fra både organisationer og privat rådgivervirksomhed har bestyrelsen fundet, at Bjørn B. Christiansen vil være den rette til at føre organisationen videre, siger bestyrelsesformand Peter Maskell.

Bjørn B. Christiansen er cand.polit. og kommer til Danske Havne fra en stilling som partner i Public Affairs Group, ligesom han tidligere har været politisk direktør i BYG (nu Dansk Byggeri).

PLEJEFAMILIERNES LANDSFORENING Ny næstformand

Plejefamiliernes Landsforening har valgt næstformand Thomas Vorre som ny formand. På den netop afholdte generalforsamling valgte Jens Vegge Bjørck at takke af efter 14 år som formand for PLF.

Jens Vegge Bjørck er stifter af PLF og har således indtil nu været eneste formand, oplyser foreningen.

PLF's primære formål er at skabe bedre forhold for de anbragte børn, deres forældre og plejefamilierne.

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

OVER 80%
AF VORES KUNDER SER VI IGEN

- så du har sikkert været her før.

Hele Danmarks mødested

Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Mørket sænker sig – en komedie om magtens udøvelse

Forskning og politisk magtudøvelse går ikke altid hånd i hånd. For eksempel var en del atomforskere stærkt bekymrede over de planer, den amerikanske regering i slutningen af Anden Verdenskrig havde med deres resultater. Og i 1950'erne oplevede man kernefysikeren og nobelpristageren Niels Bohr udsende en indtrængende appel til verdens magthavere om at besinde sig og se konsekvenserne af det accelererende atomvåbenkapløb i øjnene.

På det seneste har vi fået indblik i problematikken – om end i en noget mindre dramatisk skala end det atomare vanvid. Det er endnu engang den tragikomiske landbrugspakke, der giver os et indblik i det uskønne magtspil, der udspillede sig, da regeringen skulle igennem med sit ønske om at tromle miljøhensyn for at begunstige et betrængt erhvervs særinteresser.

Først var der hele det pinagtige forløb, hvor den daværende gødningsminister kæmpede med næb og kløer for, at alt var i sin skønneste orden – alt var lagt åbent frem, og miljøet var sikret en gylden fremtid. Så en høring på Borgen, hvor ingen af desyv videnskabsmænd, der var involveret i forarbejdet til pakken, kunne nikke ja til, at alt var i sin skønneste orden og regeringens tal retvisende. Tværtimod.

Det rokkede ikke Eva Kjær Hansen, der en time senere på et samråd hårdnakket fastholdt, at der intet var at udsætte på regeringens tal for landbrugspakkens effekt på miljøet. Det var her, De Konservative fik nok og endegyldigt mistede tilliden til ministeren.

Amokløb uden sidestykke

Så fulgte et forløb, hvor politiske iagttagere og journalister ikke troede deres egne øjne og øren. Statsminister Lars Løkke gik i den grad amok og spillede hasard med sin statsministerpost, så ingen kunne erindre lignende indslag i dansk politik nogensinde. Efter flere døgn pinagtigheder måtte den revolversvingende statsminister give op og Eva Kjær Hansen forlade gødningsministeriet.

Tre af de blå partier udfoldede stor energi for at mobbe De Konservative og bagatellisere sagen. Men det lykkedes ikke at lukke sagen.

For kort efter kunne Berlingske Tidende afsløre, at statsministeren himself havde været ualmindelig aktivt involveret i arbejdet med pakken. Embedsmænd i Miljøministeriet kunne – mod garanti for anonymitet – berette, hvordan Lars Løkke sammen med topembedsmænd over flere måneder havde brugt grovfilen og utallige møder til at få slækket betragteligt på miljøkravene.

Regeringens gyllespreder Eva Kjær Hansen forlader scenen i en sag, der ifølge denne bagsides skribent har foldet sig ud som en komedie om magt, bedrag og demokratiets uskønne forfatning.

Foto: Finn Frandsen / Polfoto

Imens sad tilsyneladende andre kreative embedsmænd i Miljø- og Fødevareministeriet og bearbejdede det grundlæggende materiale, universitetsforskere fra Aarhus havde leveret. Og således blev tørre tal, der viste en øget tilførsel af kvælstof i landbrugets tre friår, til et grafisk skema, der viste det modsatte. Keine Hexerei, nur Behändigkeit. De regnede blot tallene sammen med tallene fra årene før, hvor det gik godt, fordi der var randzoner og andre restriktioner på gyllespredningen.

Nu er det jo risikabelt for magthavere at involvere forskere fra universiteter i deres projekter. For de kan ikke i samme grad som regeringens egne embedsfolk trykkes til at gøre, som de får besked på, og ellers klappe i. Uafhængige forskere har før sagt højlydt fra, hvis de har oplevet at blive spændt for en vogn, som deres arbejde og viden ikke kunne trække.

Men den problematik mente regeringen nu at have helt snor i. Igen blot lidt behændighed. Vi lader bare, som om vi skal lave forretninger med en leverandør, og så laver vi en kontrakt om vilkårene. Her vil jeg tillade mig

at understrege, at der ikke er tale om et almindeligt forretningsforhold.

Vi taler om, hvordan vores folkevalgte indretter vores fælles samfund. Og vi roser os af at have et oplyst demokrati. Det vil sige, at der træffes beslutninger og indgås politiske aftaler på et oplyst grundlag. Og i fuld åbenhed, så borgerne har mulighed for at blande sig i debatten og bidrage med viden og indsigt. Det er ikke mindst vigtigt, fordi politikere er glade amatører indenfor næsten alt andet end politik og magtspil. De har sjældent anden faglighed og må derfor støtte sig på aktører med den fornødne indsigt – her indsigt i de komplicerede mekanismer i naturens processer og det stigende, globale problem med kvælstofudledning.

Ingen plads til faglighed

Men den slags luksus mente regeringen ikke at kunne tillade sig, når det gælder om at redde landbruget og flere Venstre-stemmer i det gamle bondeland. Den kontrakt, som Aarhus Universitet af uransagelige grunde villigt underskrev, lød på total tavshedspligt. Og jeg mener total.

Forskerne blev bundet på hænder og fødder. Ingen andre (end regeringen) måtte få indsigt i deres tal og beregninger før langt ud i fremtiden. De måtte overhovedet ikke ytre sig om arbejdet med og indholdet af den fremtidige landbrugspolitik – før der var indgået forlig om det på Christiansborg. INGEN – heller ikke politikere – måtte de tale med. Samtidig forsøgte gødningsministeren at tromle loven hurtigt igennem – uden den sædvanlige høringsfase.

Men ikke nok med det. Regeringen og dens villige jurister tog virkelig fat, da kontrakten blev udformet. Forskerne måtte end ikke – under trusler om sanktioner – sige til nogen, at de ikke måtte sige noget. De blev pålagt total tavshed om tavshedspligten.

Hvis man forestiller sig den usandsynlige situation, at for eksempel Liberal Alliances kuglestøder Olsen under forhandlingerne skulle blive i tvivl om de tal, regeringen forelagde ham, og ringede til en af forskerne, så ville han end ikke få at vide, at forskeren ikke måtte sige noget som helst til ham. Ja, forskeren måtte vel – for at overholde den groteske kontrakt – helt lade være at tage telefonen.

Derfor var det først, efter at de blå havde indgået forlig om landbrugspakken, at de første forsigtige spørgsmålstegn ved det grønne skønsmaleri dukkede op.

TÆPPE. Slut på vor lille komedie. Et stykke hverdagsdrama, som har givet os indsigt i, hvor uskønt og udemokratisk magten udøves hertilands. Og hvor meget man kan slippe afsted med, når man har magten. Og hvorfor kampen om nøglen til Statsministeriet er det altoverskyggende politiske emne. Trods de utallige kæmpe udfordringer, vi står overfor.

Tak for indsigten. Nok spirer foråret – men mørket sænker sig.

”Hvis man forestiller sig den usandsynlige situation, at for eksempel Liberal Alliances kuglestøder Olsen under forhandlingerne skulle blive i tvivl om de tal, regeringen forelagde ham, og ringede til en af forskerne, så ville han end ikke få at vide, at forskeren ikke måtte sige noget som helst til ham. Ja, forskeren måtte vel – for at overholde den groteske kontrakt – helt lade være at tage telefonen.”